

วิถีสีชมพู ของคนวังชมภู

กฤตตฤณ, พรทิวา ไวยครุฑธา

เลขมาตรฐานสากลประจำหนังสือ 978-616-393-025-5

พิมพ์ครั้งที่ 1	ธันวาคม 2558
บรรณาธิการอำนวยการ	ดวงพร เฮงบุณยพันธ์ นัฐพงษ์ ศรีวงศ์ ชญานิษฐ์ เพชรอุดม
บรรณาธิการ	กฤตพจน พงศ์ถิรประสิทธิ์
กองบรรณาธิการ	ณัฐชา วิวัฒน์ศิริกุล
ช่างภาพ	กฤตพจน พงศ์ถิรประสิทธิ์
ศิลปกรรม	พรทิวา ไวยครุฑธา
ออกแบบปก	อรกุล แก้วหิรัญ
พิสูจน์อักษร	ปรียนันท์ ตั้งพุทธิพงศ์
ประสานงานการผลิต	ชัชฎาพร ณ บางช้าง

จัดพิมพ์โดย

สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ
โดยสำนักสนับสนุนสุขภาวะชุมชน (สำนัก 3)
อาคารเรียนรู้สุขภาวะ เลขที่ 99/8 ซอยงามดูพลี
แขวงทุ่งมหาเมฆ เขตสาทร กรุงเทพฯ 10120
โทรศัพท์ 02-343-1500 www.thaihealth.or.th
www.punsook.org, www.facebook.com/punsook

ดำเนินการผลิตโดย

หจก. จู๊ซ อัพ มีเดีย แอนด์ คอมมิวนิเคชั่น
เลขที่ 7 ซอยรามคำแหง 44 แยก 2 ถนนรามคำแหง
แขวงหัวหมาก เขตบางกะปิ 10240

ติดต่อ - Contact

สำนักงานเทศบาลตำบลวังชมภู
ถนนสระบุรี-หล่มสัก เลขที่ 999 หมู่ 3 ตำบลวังชมภู
อำเภอเมือง จังหวัดเพชรบูรณ์ 67210
เบอร์โทร 056-771399-400
โทรสาร 056-771399-400 ต่อ 107
E-mail : wangchomphu.tedsaban@gmail.com

รศ.ดร.ขนิษฐา นันทบุตร ผู้อำนวยการศูนย์วิจัยและพัฒนาระบบสุขภาพชุมชน คณะพยาบาลศาสตร์ มหาวิทยาลัยขอนแก่น ได้กล่าวเอาไว้ว่า "องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นต้องสร้างกระบวนการเรียนรู้ได้ด้วยตัวเอง โดยไม่ต้องพึ่งพาความรู้จากหน่วยราชการ หรือความรู้จากองค์กรการศึกษาอื่น ต้องบอกตัวเองว่า เราคือสถาบันที่สร้างความรู้ให้กับคนอื่นได้ ชี้นำสังคมได้ นี่เป็นเหมือนการปฏิรูปการเรียนรู้ ปฏิรูปให้เห็นโอกาสที่จะทำให้ชุมชนท้องถิ่นไม่ต้องเป็นผู้ตามอีกต่อไป เป็นการเปลี่ยนวาทกรรมของการเรียนรู้โดยสิ้นเชิง"

สิ่งที่ รศ.ดร.ขนิษฐา กล่าวนั้น เรียกให้กระชับสั้น คือการใช้องค์ความรู้ที่ได้รับการเก็บสะสมภายในพื้นที่มาสร้างประโยชน์ให้กับชุมชนท้องถิ่น ซึ่งเป็นฐานรากที่สำคัญของการพัฒนาประเทศ เป็นที่มาให้สำนักงานกองทุนสนับสนุนการสร้างเสริมสุขภาพ (สสส.) โดยสำนักสนับสนุนสุขภาวะชุมชน (สำนัก 3) ได้เข้ามาสนับสนุนองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศในการสำรวจทุนและศักยภาพ ถอดบทเรียน ตลอดจนสร้างบุคลากรที่มีความสามารถในการนำใช้ และถ่ายทอดองค์ความรู้ที่ได้รับการสังเคราะห์มาแล้วอย่างดี เพื่อกระจายองค์ความรู้เหล่านั้นให้กับเพื่อนเครือข่ายองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นทั่วประเทศต่อไป

ที่สุดแล้วเมื่อท้องถิ่นสามารถทำได้ดังว่า ก็ยิ่งทวีความเข้มแข็งให้กับชุมชนท้องถิ่น อันเป็นการสร้างคุณภาพความเป็นอยู่ที่ดีให้เกิดขึ้นได้ ซึ่งเวลานี้กระบวนการทุกอย่างได้ดำเนินมาระยะหนึ่งแล้ว พัฒนาการของพื้นที่แต่ละแห่งได้รับการยืนยันเป็นที่ประจักษ์ว่าสร้างสุขภาวะที่ดีครบทุกมิติให้กับชุมชนท้องถิ่น

อย่างพื้นที่ตำบลวังชมภูเอง เป็นภาพสะท้อนของชุมชนกึ่งเมืองที่มีการจัดการตนเองที่หลากหลาย จากทุนและศักยภาพที่ตัวเองมี ผ่านบุคคลที่ยกระดับตัวเอง จากประชาชนเป็นพลเมืองเต็มขั้น ซึ่งนับเป็นอีกต้นแบบหนึ่งที่ชวนให้เข้าไปศึกษา หนังสือ 'วิถีสีชมพู ของคนวังชมภู' เล่มนี้คือสื่อกลาง ด้วยเครือข่ายร่วมสร้างชุมชนท้องถิ่นน่าอยู่มีพื้นที่ศึกษาอยู่ทั่วประเทศ หนังสือเล่มนี้จึงเปรียบเสมือนทางลัดให้เครือข่ายฯ ได้เรียนรู้ร่วมกันได้

สารบัญ

สารบัญ

บทนำ
‘วิถีสีชมพู ของคนวังชมภู’
Introduction

การเดินทางสู่เพชรบูรณ์ครั้งนี้ไม่เหมือนครั้งก่อน ด้วยว่าจุดหมายปลายทางไม่ใช่แหล่งท่องเที่ยวยอดนิยม หากแต่เป็นตำบลเล็กๆ ในเขตอำเภอเมือง ซึ่งถึงก่อนโซนเมืองเก่าของอำเภอเมืองราว 21 กิโลเมตร ตำบลที่มีชื่อแสนหวานว่า 'วังชมภู'

เราลงรถบริเวณสามแยกวังชมภู ซึ่งเป็นบริเวณที่รถโดยสารประจำทางจอดเป็นประจำ บรรยากาศในวันนั้น ฝนเพิ่งตกไปไม่นาน และเรามาถึงในช่วงเที่ยง ช้ากว่าที่คาดการณ์ไว้เล็กน้อย หลังจากนั่งรอบริเวณท่ารถ น้องนุ่งที่รู้จักมักคุ้นกันดีก็ขับรถมารับ

เราเริ่มทำความรู้จักกับตำบลแห่งนี้ทีละน้อย โดยตำบลวังชมภูมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสองแห่ง คือเทศบาลตำบลวังชมภู และองค์การริหารส่วนตำบลวังชมภู ซึ่งแม้จะเกิดขึ้นจากกฎหมายคนละฉบับ แต่ทั้งสองหน่วยงานทำงานประสานกันได้ด้วยดี

“ที่นี่อะไรก็ทาสีชมพู ทั้งสำนักงานเทศบาล อาคาร มัสยิด เหมือนเป็นจุดขายของตำบลเรา” ผู้นำทางของเราว่าเช่นนั้น

เทศบาลตำบลวังชมภูมีพื้นที่ในความดูแล 4.3 ตารางกิโลเมตร โดยมีพื้นที่อยู่ในหมู่ที่ 3, 5, 8, 9, 11 และ 12 โดยชุมชนในเขตเทศบาลเป็นชุมชนด้านการค้า สำนักงาน หน่วยราชการที่คอยให้บริการแก่ประชาชน ชุมชนมีความหนาแน่น แต่ไม่ถึงกับแออัด

ความโดดเด่นของตำบลวังชมภูคือความเพียบพร้อมด้านบริการสาธารณะต่างๆ ทั้งด้านสุขภาพ การศึกษา อาชีพ ตลอดจนคุณภาพชีวิต ผู้คนมีความปลอดภัยในชีวิตและทรัพย์สิน ซึ่งถือเป็นสิ่งสำคัญในการใช้ชีวิต

ความที่ตำบลนี้เป็นตำบลผ่านเข้าสู่ตัวเมือง จึงอาจไม่คึกคักเท่าไรนัก ผู้คนอยู่อย่างเรียบง่าย วุ่นวายบ้างเล็กน้อยตามลักษณะความเป็นเมือง อยู่ร่วมกันด้วยความเคารพซึ่งกันและกัน

"เมืองมีปัญหาค่อนข้างจุกจิก หลายครั้งที่คนไม่ยอมลดราวาศอก แต่สภาพโดยรวมของที่นี่ก็ยังดี ทุกครั้งที่มีปัญหาก็คลี่คลายไป ไม่ได้เป็นความขัดแย้งระยะยาว" ผู้นำทางว่าเช่นนั้น

ด้วยพื้นฐานของความเป็นคนพุทธกระมังที่ช่วยให้สังคมของวังชมภูยังคงสงบ มีความสุข แต่เมื่อได้ฟังจากคำบอกเล่าว่าที่นี่มีมัสยิดอยู่แห่งหนึ่งด้วย ก็ทำให้ต้องเปลี่ยนความคิดยกเลิกสมมติฐานนั้นทิ้งไป ด้วยการที่สังคมจะสงบ เป็นระเบียบ มีความสุขได้นั้น เป็นเพราะทุกคนเคารพในสิทธิความเป็นพลเมืองของกันและกัน น่าจะถูกต้องตรงประเด็นมากกว่า

เห็นว่าที่นี่เป็นมุสลิมมาจากปากีสถาน ตั้งรกรากอยู่จนปัจจุบัน มีไม่กี่ครอบครัวเท่าไร แต่ก็นับว่าน่าสนใจไม่น้อยเลยทีเดียว

แล้วก็อย่างที่ผู้นำทางของเราว่า หลังจากผ่านชั่วโมงแรกของการมาเยือน เราสังเกตได้ถึงสีชมพูของอะไรต่อมิอะไรที่อยู่ที่นี่ และไม่แน่ว่า ในความคิดจิตใจของผู้คนที่นี่ ก็อาจจะเป็นสีชมพูด้วยเช่นกัน แต่จะใช่หรือไม่ การเดินทางสู่หน้าต่อๆ ไป คงจะแทนคำตอบได้เป็นอย่างดี

เทศบาลตำบลวังชมภูมีปลัดเทศบาลทำหน้าที่รักษาการและทำงานแทนนายกเทศมนตรี ด้วยประสบกับปัญหาทางการเมืองบางประการ แต่นั่นมิใช่ปัญหา เพราะองค์กรหนึ่งจะอยู่ได้ ต้องอาศัยการทำงานร่วมกันของทุกฝ่าย ทำงานด้วยทัศนคติที่มุ่งพัฒนาพื้นที่มอบประโยชน์แก่ชุมชน มากกว่าประโยชน์ส่วนตน ซึ่งปลัดเทศบาลตำบลวังชมภูจะมาเกริ่นนำถึงกิจการงานต่างๆ ของชุมชนแห่งนี้เป็นการเรียกน้ำย่อยก่อน

‘ร่วมแรง ร่วมทุน ร่วมใจ’ พัฒนา ‘วังชมภู’

นัฐพงษ์ ศรีวงศ์ ปลัดเทศบาลตำบลวังชมภู

นัฐพงษ์ ศรีวงศ์ ปลัดเทศบาลตำบลวังชมภู เล่าให้ฟังว่า ตำบลวังชมภูมีท้องถิ่นทำงานขับเคลื่อนตำบลด้วยกันถึง 2 แห่ง คือ เทศบาลตำบลวังชมภู ซึ่งจัดเป็นเทศบาลขนาดกลาง และองค์การบริหารส่วนตำบลวังชมภู โดยเทศบาลตำบลวังชมภู มีพื้นที่ในความรับผิดชอบ 4.3 ตารางกิโลเมตร มีอยู่ด้วยกัน 6 ชุมชน คือชุมชนที่ 1 ชุมชนชาววัง ชุมชนที่ 2 ชุมชนทรัพย์ชมภู ชุมชนที่ 3 ชุมชนงามประทีป ชุมชนที่ 4 ชุมชนคลองห้วยนา ชุมชนที่ 5 ชุมชนร่วมใจวังเจริญ ชุมชนที่ 6 ชุมชนวังชมภูเฉลิมราษฎร์ ซึ่งพื้นที่ของเทศบาลตำบลวังชมภูจะเป็นที่รวมของศูนย์ราชการรวมไปถึงองค์กรต่างๆ ชมรม การกำหนดยุทธศาสตร์ต่างๆ จึงต้องคำนึงถึงการทำงานของแต่ละหน่วยงาน ให้มีการสอดประสานกันได้ด้วยดี

“ทุกวันนี้ เวลาที่เทศบาลตำบลวังชมภูทำอะไร จะมีการเชิญประชุมความคิดเห็นร่วมกัน ทั้งในเรื่องงบประมาณ การจัดกิจกรรม ด้วยเราเน้นการบริหารจัดการแบบมีส่วนร่วม และความที่พื้นที่ตำบลวังชมภูมีองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นถึง 2 แห่ง ยิ่งทำให้เราต้องประสานความร่วมมือ เพื่อไม่ให้เกิดการทำงานที่ทับซ้อนกัน จนเป็นเหตุให้เสียงบประมาณโดยใช่เหตุ หรือขอความร่วมมือในหลายวาระหลายโอกาสในการดำเนินกิจกรรมเพื่อประโยชน์ของคนทั้งตำบล” ปลัดนัฐพงษ์กล่าว

ภาวะความร่วมมือ ร่วมแรง และร่วมใจจึงมีให้เห็นกันตลอดทั้งปี เพราะมีกิจกรรมในแต่ละช่วงเวลา ฉะนั้นจึงเป็นหน้าที่ของเทศบาล และหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับกิจกรรมนั้นๆ ที่ต้องเข้ามาร่วมหารือ

ขณะที่งานสำคัญอีกอย่างคือการเข้าถึงประชาชน จึงเป็นหน้าที่ของเทศบาลที่ต้องทำประชาคมกับประชาชนในพื้นที่ เพื่อรับทราบปัญหา ตลอดจนความต้องการของประชาชน

"ทั้งนี้เป็นระเบียบข้อบังคับทางกฎหมายอยู่แล้ว ก่อนทำแผนพัฒนาของเทศบาล โดยในช่วงเดือนพฤษภาคมนั้น เจ้าหน้าที่เทศบาลต้องลงพื้นที่เพื่อทำประชาคมให้แล้วเสร็จก่อนทำแผนพัฒนาเทศบาลต่อในช่วงเดือนมิถุนายน เป็นหน้าที่หลักขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่ต้องตอบสนองความต้องการของประชาชน และต่อข้อระเบียบกฎหมายของกระทรวงมหาดไทย" ปลัดนัฐพงษ์อธิบาย

บนเวทีประชาคมแต่ละปี เมื่อมีการเสนอเป็นประเด็นขึ้นมา จะมีการใช้มติที่ประชุม ณ เวลานั้น จัดลำดับความสำคัญเร่งด่วน ตั้งแต่หนึ่ง สอง สาม สี่ ห้า และต่อไปจนครบ สิ่งใดสำคัญจัดเป็นวาระเร่งด่วน จากนั้นทำแผนพัฒนา ก่อนเอาเข้าบรรจุในแผนพัฒนาสามปี โดยในทุกปีจะมีคณะกรรมการพัฒนาเทศบาลตำบลวังชมภู ทำหน้าที่พิจารณาแผนว่าสอดคล้องกับความต้องการหรือไม่ และมีคณะกรรมการสนับสนุนการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลวังชมภู ทำหน้าที่เป็นคณะกรรมการยกร่างแผนพัฒนาเทศบาล นำเสนอต่อผู้บริหารเพื่อให้มีการลงนามต่อไป นอกจากนี้ ยังมีคณะกรรมการติดตามผลและประเมินผลการจัดทำแผนพัฒนาเทศบาลตำบลวังชมภู คอยทำหน้าที่ติดตามและประเมินผล เพื่อให้การดำเนินงานเป็นไปตามวัตถุประสงค์ ซึ่งทั้งคณะกรรมการทั้ง 3 ชุดนี้ต้องออกไปร่วมประชาคมกับเจ้าหน้าที่รับทราบความคิดเห็นความต้องการของประชาชน

ความที่เป็นเขตเทศบาล แน่นอนอยู่แล้วว่าโครงสร้างพื้นฐานสมบูรณ์พร้อม ไม่มีสิ่งใดใหม่ มีเพียงการซ่อมแซมปรับปรุงของที่มีอยู่แล้ว เช่นนั้นการพัฒนาจึงมุ่งเน้นไปที่การพัฒนาคุณภาพชีวิต เรื่องของสุขภาพ

"ที่จริงแล้วโครงสร้างพื้นฐานก็สอดคล้องกับคุณภาพชีวิต โดยส่วนตัวจึงมองว่า การซ่อมแซมถนนหนทาง รางระบายน้ำ ก็เป็นการพัฒนาคุณภาพชีวิตโดยทางอ้อม ขณะที่ทางตรงคือการส่งเสริมด้านกีฬา โดยเฉพาะในกลุ่มประชากรผู้สูงอายุ ซึ่งที่นี่เราพัฒนาจนสามารถเข้าแข่งขันในกีฬาระดับชาติ ได้รับรางวัลเหรียญทองการแข่งขันวู้ดบอลในกีฬาแห่งชาติรุ่นผู้สูงอายุ 60 ปีขึ้นไป ขณะที่เยาวชนและกลุ่มคนทั่วไป ทางเทศบาลก็มีวัสดุอุปกรณ์เกี่ยวกับการกีฬา เกี่ยวกับการแข่งขัน ทั้งหมดมีไว้ให้พร้อม ตอบความต้องการของประชากรในทุกระดับ" ปลัดเทศบาลอธิบายเพิ่มเติม

ทิศทางในอนาคต ทางเทศบาลตำบลวังชมภูยังคงมองหานวัตกรรมใหม่ๆ ที่ตอบความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ซึ่ง ณ วันนี้ ปลัดนัฐพงษ์ยอมรับ ประชาชนในเขตเมืองมีความตื่นตัวกับเรื่องต่างๆ ค่อนข้างมาก ยามมีปัญหาจะกล้าพูดกล้าแสดงออก ในฐานะที่เป็นข้าราชการจึงต้องมีความตื่นตัว เปิดหูเปิดตา เรียนรู้สิ่งใหม่ๆ เพื่อนำมาใช้พัฒนาชุมชนให้มีสุขภาวะครบถ้วน ทั้งกาย ใจ สังคม และปัญญา...

บริหารจัดการแบบคนวังชมภู
Management

กว่าจะเป็นชุมชนที่น่าอยู่ ต้องผ่านปัญหาอะไรมากมายสารพัด แล้วจึงมาสู่แนวทางการจัดการ ซึ่งในความเป็นชุมชนกึ่งเมือง ปัญหาที่เห็นได้ชัดคืออาชญากรรม ขยะ และเศรษฐกิจ ซึ่งที่นี่ก็มีเครื่องมือในการทำงานเพื่อตอบสนองปัญหา หลายเรื่องอาจต้องใช้เวลา ด้วยต้องวางพื้นฐาน หลายเรื่องก็จัดการได้ไว แตกต่างกันไปตามสถานการณ์

สายตรวจร่วมใจ อุ่นใจชาวประชา

ตลาดวังชมภูเป็นตลาดโต้รุ่งในเขตเทศบาล ในอดีตพ่อค้าแม่ขายในตลาดได้รับความเดือดร้อน ทั้งจากปัญหากลุ่มมอเตอร์ไซค์ซิ่ง ปัญหาการก่อเหตุทะเลาะวิวาทยามวิกาล ปัญหาของหาย รวมถึงปัญหายาเสพติด ลำพังตำรวจไม่เพียงพอจะต่อกรได้

กลุ่มพ่อค้าแม่ค้าจึงส่งหนังสือร้องทุกข์ถึงฝ่ายบริหารของชุมชน ฝ่ายบริหารจึงหารือกันแล้วจัดตั้งชุดตรวจขึ้นมา ครั้งแรกออกตรวจเฉพาะพื้นที่ในความดูแลของเทศบาลตำบลวังชมภู อาณาเขต 4.3 ตารางกิโลเมตร แต่มีอุปสรรคเยอะมาก

"แรกเริ่มเราไม่มีเงินทุน อย่างพอมีเหตุชาวบ้านยิงขู่เด็กแว้นซ์ เราทำอะไรไม่ได้ เลยตั้งกองทุนสายตรวจร่วมใจ มีกลุ่มผู้บริหารท้องถิ่นร่วมบริจาค มีการประชาสัมพันธ์เสียงตามสายให้ประชาชนได้รับรู้ว่าเราทำอะไร" **ธนู สุกานันท์** หัวหน้าชุดกู้ภัย ผู้ก่อตั้งสายตรวจร่วมใจ ย้อนความให้ฟัง

"ตอนนั้นได้รับกาแฟซอง อาหารกระป๋อง มาม่า เงินหมื่นกว่าบาท ทำให้เจ้าหน้าที่มีแรงใจ ออกตรวจอาทิตย์ละสี่วัน เที่ยงคืนตีหนึ่งตีสองก็ออก"

ปัญหาอีกอย่างคือการไม่สามารถติดตามผู้ก่อเหตุที่หนีออกไปนอกพื้นที่ได้ ด้วยขอบเขตของอำนาจหน้าที่ที่มีจำกัด พอดีปี 2552 ท้องที่เลือกตั้งผู้ใหญ่บ้านหมู่ที่ 3 คนใหม่ พอผู้ใหญ่บ้านรู้ปัญหา จึงชวนให้ผู้ใหญ่บ้านทุกหมู่ออกตรวจร่วมกัน เพราะกฎหมายระบุว่าผู้ใหญ่บ้านสามารถเข้าตรวจค้นลูกบ้านได้ตลอด 24 ชั่วโมง โดยไม่ต้องรอหมายศาล

ธนู สุกานันท์

ดังนั้น ผู้ใหญ่บ้าน กำนัน และตำรวจ จึงจับมือกัน เขียนโครงการผ่านอำเภอไปยังผู้กำกับฯ เพื่อแต่งตั้งผู้ร่วมออกตรวจจำนวน 153 คนเป็นผู้ช่วยเจ้าพนักงาน เพื่อจะได้ปฏิบัติหน้าที่โดยมีกฎหมายรองรับ กระทั่งในราวปี 2553 'สายตรวจร่วมใจ อุ่นใจชาวประชา' ก็ได้ถือกำเนิดอย่างเป็นทางการ ถือเป็นความร่วมมือระหว่าง ท้องถิ่น (เทศบาล และ อบต.) ท้องที่ (อำเภอ ชมรมกำนัน ผู้ใหญ่บ้าน) อาสาสมัคร (อปพร.) ผู้นำชุมชนทั้งหกชุมชนในเขตเทศบาล หน่วยราชการ (ตำรวจ) และประชาชนทั่วไปที่มีจิตอาสา

ลักษณะการทำงานคือจัดเวรออกตรวจช่วงกลางคืนโดยไม่กำหนดวันเวลาที่แน่นอน เพื่อไม่ให้ผู้ก่อเหตุรู้ตัวหรือจับทางได้ โดยออกตรวจในตำบลวังชมภู 14 หมู่บ้าน พื้นที่ 71.31 ตารางกิโลเมตร แบ่งตรวจเป็นสามสาย สายละ 10 กว่าคน ใช้รถสายตรวจสามคัน คือรถตำรวจ รถสายตรวจของเทศบาล และรถสายตรวจของ อบต.และยังมีอีกกลุ่มหนึ่งเข้าเวรประจำอยู่ที่ศูนย์ หากได้รับแจ้งมาว่ามีเหตุตรงจุดไหน ทีมสายตรวจฯ จะรุกเข้าไป นอกจากนี้ยังช่วยเหลือบรรเทาทุกข์ยามที่มีเหตุยางแตก รถตกถนน อุบัติเหตุต่างๆ ก็เข้าช่วยเหลือด้วย

"ห้าปีที่ออกตรวจ ปัญหาคนไร้บ้านลดลง การทะเลาะวิวาทลดลง งานรื่นเริงอย่างงานลอยกระทงไม่มีการทะเลาะวิวาทอีกเลย ปัญหายาเสพติดลดลง เพราะเราตรวจปัสสาวะ ถ้าพบสีม่วง ตำรวจจับเลย" ธนูสรุป

หลังปัญหาเบาบาง มีการตั้งด่านตรวจสกัดบ้าง ออกตรวจบ้างเดือนละสองสามครั้ง โดยจะมีการจัดเวรหมุนเวียนกันมาทำงาน

แม้ทีมสายตรวจได้รับการฝึกอบรมการต่อสู้ด้วยมือเปล่า รวมทั้งมีการเตรียมพร้อมรับมือกับอาวุธทุกครั้งที่ออกตรวจ แต่เหตุร้ายไม่อาจคาดเดาได้ ธนูบอกว่าสิ่งที่จะต่อยอดในอนาคตคือจัดตั้งกองทุนเพื่อช่วยเหลือและเป็นสวัสดิการไว้รองรับ กรณีเกิดเหตุอันตรายต่อตัวสมาชิก

การออกตรวจอย่างบูรณาการทำให้สามารถลุยได้จริงๆ นับเป็นทำงานร่วมกันแบบวิน-วิน ได้ประโยชน์ร่วมกัน คือชุมชนปลอดภัย มีความอุ่นใจกันถ้วนทั่ว...

ธนาคารขยะชุมชนวังชมภู

ชุมชนที่ 6 ชุมชนวังชมภูเฉลิมราษฎร์ เป็นชุมชนที่มีขยะมาก และไม่มีการจัดการอย่างเป็นระบบ จนกระทั่งปี 2550 หลังจากผู้นำชุมชนและสมาชิกได้ไปมีโอกาสดูงานที่จังหวัดพิจิตรและจังหวัดพิษณุโลก เป็นที่มาของการริเริ่มโครงการธนาคารขยะขึ้นในพื้นที่ ด้วยมุ่งหมายที่จะให้ครัวเรือนรู้จักการคัดแยกขยะแต่ละชนิด และเปลี่ยนให้เป็นรายได้ สร้างประโยชน์ในชุมชนต่อไปอีก

บุญจันทร์ แก้วเถาว์ วิทยากรแหล่งเรียนรู้ธนาคารขยะ ย้อนความให้ฟังว่า แรกเริ่มมีการตั้งเวทีประชาคม โดยให้คณะกรรมการชุมชนทุกคนซื้อหุ้น บวกกับคนในชุมชนรวม 100 กว่าคน ราคาหุ้นละ 100 บาท ไม่จำกัดจำนวน ในครั้งนั้นระดมทุนได้ประมาณ 1 แสนบาท เอามาลงทุนรับซื้อขยะในพื้นที่โดยเทียบราคาตลาดของบริษัท วงษ์พาณิชย์ จำกัด

"เราเช่าพื้นที่ของเอกชนเป็นสถานที่รวบรวมและคัดแยก ตั้งอยู่ข้างๆ บ่อขยะในหมู่ที่ 11 บ้านงามประทีป ซึ่งเป็นพื้นที่ของ อบต. วังชมภู ขณะที่ทุนที่ได้อีกส่วนหนึ่งนำไปซื้อ

บุญจันทร์ แก้วเถาว์

รถยนต์มือสอง ออกวิ่งรับซื้อขยะสามวันครั้ง ในเขตเทศบาลทั้ง 6 ชุมชน มีคนขับและคนนั่งท้ายรถรวม 2 คน และมีคนคัดแยก 2-3 คน เป็นคณะกรรมการชุมชนและคนที่ถือหุ้นเวียนกันมาทำงาน ได้รับค่าแรงคนละ 200 บาทต่อวัน โดยธนาคารขยะจะนำขยะไปขายอาทิตย์ละครั้งบ้าง สองอาทิตย์ครั้งบ้าง" บุญจันทร์เล่า

กระนั้นปัญหาหนึ่งที่พบคือหลายบ้านไม่คัดแยกขยะก่อนนำมาขาย ซึ่งทำให้ได้ราคาไม่ดี ส่งผลกระทบให้คนไม่สนใจ จึงมีการออกไปให้ความรู้แก่ชาวบ้าน แต่กระนั้นการดำเนินการของธนาคารก็ประสบผลขาดทุนทุกปี

"ใจเราอยากให้กิจการรุ่งเรือง กระจายเงินไปยังชุมชน ทำให้เราให้ค่าจ้างสูง แล้วก็มีต้นทุนอื่นๆ อย่างค่าน้ำมัน ค่าเช่าพื้นที่อีก ก็ถือเป็นการเรียนรู้" บุญจันทร์สรุป

ที่สุดแล้วในปี 2554 ซึ่งเป็นช่วงเลือกตั้งนายกเทศมนตรี ธนาคารขยะก็ได้หยุดดำเนินการไปนับแต่นั้น

ปัจจุบันการจัดขยะในชุมชนใช้วิธีมอบหมายให้เจ้าพนักงานประจำของเทศบาลแบ่งกันรับผิดชอบ โดยมีเจ้าหน้าที่ประมาณหกคน หมุนเวียนกันเดือนละสองคน ออกเก็บขยะทุกวัน ทำให้มีรายได้จากการขายขยะเป็นรายได้เสริม ส่วนขยะในบ่อขยะรวมที่เหลือจากการคัดแยก บริษัท เทอร์มัล เทค จากจังหวัดสระบุรี มารับซื้อ

บุญจันทร์ทิ้งท้ายว่า หากจะฟื้นธนาคารขยะคงต้องอาศัยบทเรียนจากชุมชนที่ตนไปศึกษาดูงานมา อย่างที่ตำบลพุเตย (อำเภอวิเชียรบุรี จังหวัดเพชรบูรณ์) ซึ่งเทศบาลตำบลพุเตยตั้งรางวัลประกวดหมู่บ้านสะอาด

"หมู่ที่ได้รางวัลชนะเลิศคือหมู่ที่ 4 ซึ่งใช้วิธีการรับซื้อขยะในหมู่บ้านโดยให้ครัวเรือนคัดแยก แล้วนำมาส่งที่กรรมการ จากนั้นลงบัญชีไว้ ก่อนนำขยะเหล่านี้ไปขาย พอหักค่าแรงคนทำงานแล้ว เงินที่เหลือเก็บไว้เป็นกองทุน ทำเช่นนี้อยู่เจ็ดเดือน ได้กำไรสองหมื่นกว่าบาท บวกกับเงินรางวัลอีกสี่หมื่น ต่อไปคงจะมีปันผลคืนให้ชาวบ้าน" บุญจันทร์ว่าเป็นวิธีที่ดี ไม่เสี่ยงต่อภาวะขาดทุน

กระนั้นไม่นานมานี้ บุญจันทร์มีโอกาสได้ไปประชุมกับทางจังหวัด ซึ่งมีทิศทางว่าจะมีการออกกฎหมายให้คัดแยกขยะในครัวเรือนทั่วประเทศ นับเป็นสัญญาณที่ดีของการเริ่มต้นใหม่ของธนาคารขยะในชุมชนที่ 6 แห่งนี้...

คลินิกกองทุนหมู่บ้านวังชมภู หมู่ที่ 3

เช่นเดียวกับกองทุนหมู่บ้านทั่วประเทศไทย คลินิกกองทุนหมู่บ้านวังชมภู หมู่ที่ 3 จัดตั้งขึ้นตามระเบียบสำนักนายกรัฐมนตรี ว่าด้วยคณะกรรมการกองทุนหมู่บ้านและชุมชนเมืองแห่งชาติ พ.ศ.2544 ซึ่งกองทุนหมู่บ้านของที่นี่มีเส้นทางการดำเนินงานที่ไม่ธรรมดา

ธนู สุกานันท์ ในฐานะประธานกองทุนหมู่บ้านวังชมภู หมูที่ 3 เล่าให้ฟังว่า กองทุนหมู่บ้านแห่งนี้มีปัญหามาระยะเวลาหนึ่งแล้ว ด้วยเพราะการบริหารที่ไม่โปร่งใส จนชาวบ้านได้รับความเดือดร้อน

"ช่วงปี 2554-2556 กองทุนฯ หยุดดำเนินการไป ไม่มีการเก็บหนี้เป็นเวลาร่วมสามปี กลายเป็นหนี้เสียจำนวนมาก จนในช่วงปี 2556 มีการแต่งตั้งประธานและกรรมการชุดใหม่รวมเก้าคน เพื่อมาสะสางปัญหาที่ค้างคาอยู่"

ทางประธานกองทุนฯ สำทับว่า ที่ต้องเข้ามาเพราะต้องฟื้นฟูกองทุน ด้วยเงินที่ได้มาตั้งแต่ปี 2544 นั้น เป็นเงินของรัฐ ถ้าล้มก็ต้องหาไปคืน

"อีกอย่างยังมีช่องทางที่ยังไปต่อได้ ทางคณะกรรมการจึงรีบตามเก็บหนี้จากลูกหนี้ที่ค้างชำระอยู่ โดยนำทุกคนมาทำสัญญากู้ยืมใหม่ แล้วเริ่มผ่อนชำระคืนอีกครั้ง เงินส่วนที่หายไป คณะกรรมการชุดใหม่เป็นคนหามารับผิดชอบ เพื่อนำส่งให้กับธนาคารออมสินในตอนสิ้นปี" **ธัญญา แก้วอยู่** กรรมการคลินิกของทุนหมู่บ้านวังชมภู ช่วยเสริมให้

เมื่อนำเงินส่งคืนธนาคารออมสินได้ ทำให้ในปีถัดมา กองทุนฯ ได้รับเงินหนึ่งล้านบาทสำหรับต่อยอด จึงนำมาดำเนินการปล่อยกู้ยืมใหม่ พร้อมทั้งเปิดรับสมาชิกใหม่ด้วยการขายหุ้น หุ้นละ 100 บาท ไม่จำกัดจำนวนหุ้น

ธนู สุกานันท์

ธัญญา แก้วอยู่

ที่ถือ พร้อมๆ กับเริ่มเก็บเงินออมสัจจะ หุ้นละ 100 บาท และมีกติกาว่าคนที่จะกู้ต้องซื้อหุ้นเพิ่มหนึ่งหุ้นต่อหนึ่งหมื่นบาทที่กู้ไป โดยเงินออมสัจจะนี้ทางกองทุนฯ จะเก็บไว้ในบัญชี 2 ไม่เกี่ยวกับเงินที่ทางรัฐบาลให้ยืมมา

"ตอนนี้คลินิกเราต้องรักษาตัวเองก่อน" ธัญญาว่า

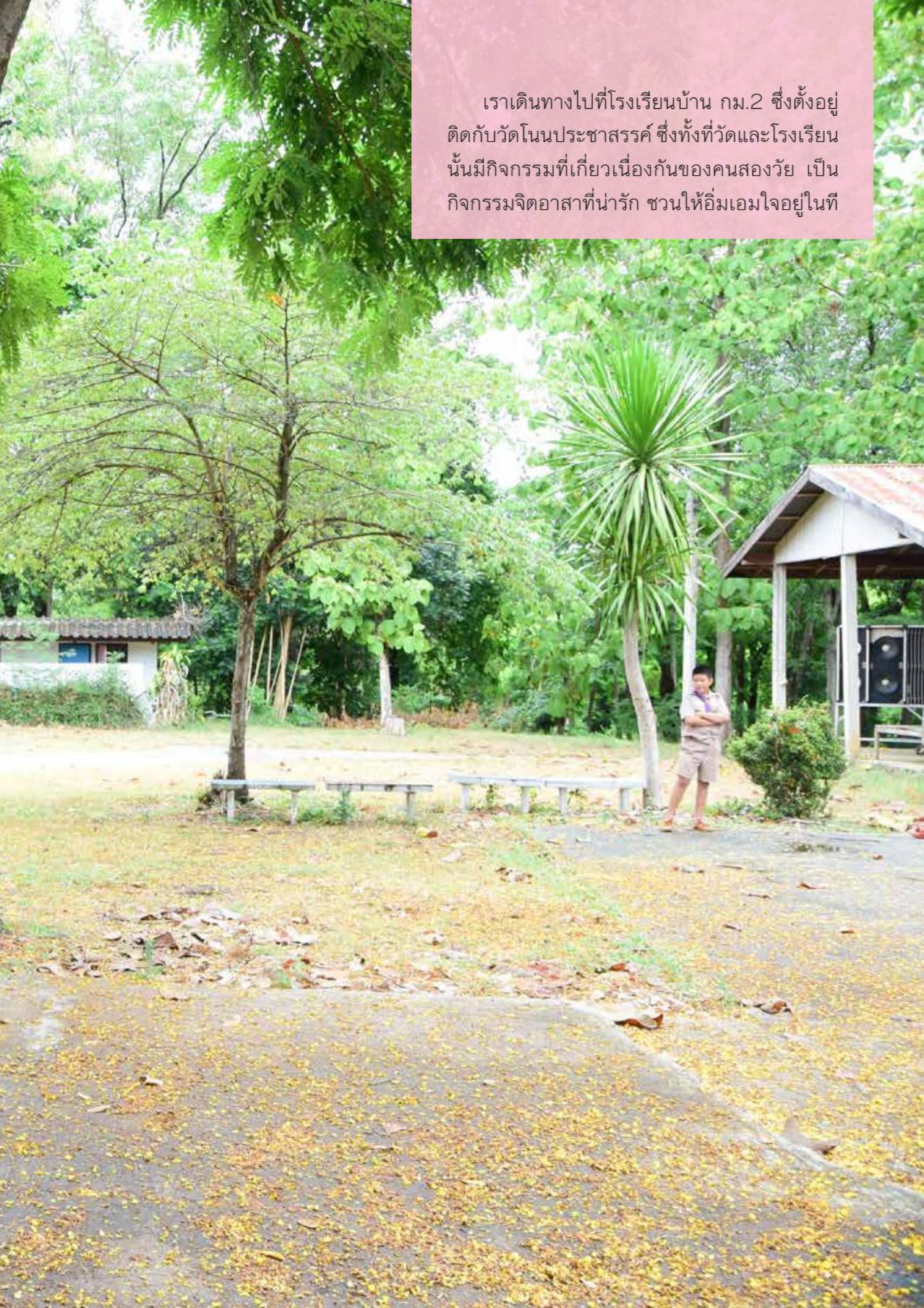
เวลานี้ กองทุนฯ ปล่อยกู้ปีละหนึ่งครั้งทุกวันที่ 7 มกราคม ของทุกปี สมาชิกที่เข้าร่วมครั้งแรกกู้ได้ไม่เกิน 15,000 บาท แล้วค่อยขยับขึ้นตามเครดิตของแต่ละคน หรือให้เป็นไปตามดุลยพินิจของคณะกรรมการ แต่เพดานกู้สูงสุดไม่เกิน 30,000 บาท คิดดอกเบี้ยร้อยละหนึ่งต่อเดือน มีการผ่อนชำระ และมีระยะเวลากำหนดชำระคืนหนึ่งปี

"คลินิกกองทุนหมู่บ้านตั้งขึ้นมาเพื่อช่วยแก้ปัญหาหนี้นอกระบบ แต่ในความเป็นจริงคนไทยไม่มีวินัยการใช้เงิน บางคนเอาไปซื้อมอเตอร์ไซค์ ซื้อโทรศัพท์ ไม่ได้เอาไปลงทุนหรือทำอาชีพอะไรที่ให้กำไรงอกเงย" ธัญญาลำทับ

ตอนนี้กองทุนหมู่บ้านวังชมภู หมู่ที่ 3 ยังไม่มีการปันผล นับตั้งแต่เริ่มดำเนินการใหม่ด้วยกองทุนฯ อยู่ในช่วงปรับโครงสร้างหนี้ และกำลังค่อยๆ ฟื้นตัวขึ้นตามลำดับ เรียกได้ว่าเป็น 'ยุครื้อสร้าง' ของกองทุนหมู่บ้านวังชมภูที่ยังต้องอาศัยความร่วมมือของคนในชุมชนเพื่อประคับประคองกองทุนฯ นี้ให้ยังอยู่ได้

"จริงๆ แล้ว กองทุนนี้มีประโยชน์มาก แต่พอบริหารจัดการไม่ดี ก็กลายเป็นโทษ แต่ทุกปัญหา มีทางออก วันนี้เรามีแล้ว และกำลังทำเต็มที่ เพื่อให้กองทุนฯ นี้ กลับมามีประสิทธิภาพดังเดิม" ประธานกองทุนฯ ทิ้งท้าย...

จิตอาสา
Voluntary

เราเดินทางไปที่โรงเรียนบ้าน กม.2 ซึ่งตั้งอยู่ติดกับวัดโนนประชาสรรค์ ซึ่งทั้งที่วัดและโรงเรียนนั้นมีกิจกรรมที่เกี่ยวเนื่องกันของคนสองวัย เป็นกิจกรรมจิตอาสาที่น่ารัก ชวนให้อิ่มเอมใจอยู่ในที

รวมใจให้บ้านหลังสุดท้าย

ทุกครั้งไม่ว่าจะดึกดื่นแค่ไหน หากมีคนโทรศัพท์มาขอรับโลงศพ **ขาล ลาคำ** ประธานกลุ่มรวมใจให้บ้านหลังสุดท้าย จะขับรถกระบะมายังศาลาธรรมสังเวช ในวัดโนนประชาสรรค์ แล้วขนส่งโลงที่เตรียมไว้ไปให้ผู้ร้องขอด้วยตัวเอง โดยไม่คิดค่าบริการแม้เพียงบาทเดียว

"เราบริการตลอด 24 ชั่วโมง บางครั้งไปส่ง บางครั้งมารับเอง ไม่มีค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ถ้ามีใจศรัทธาก็นำเงินใส่ตู้ให้ เราช่วยเหลือทุกคนที่มีความต้องการ ทั้งคนทั่วไป ทั้งโรงพยาบาลบางทีตีสองโทรมา ก็ไปส่งให้" ลุงขาลเล่า

'ให้ใจเขา ให้ความสะดวก' คือปรัชญาการทำงานที่ลุงขาลยึดมั่นมานานกว่า 10 ปี โดยดั้งเดิมนั้นลุงขาลเป็นผู้ประสานขอรับโลงศพจากมูลนิธิร่มโพธิ์เพชรบูรณ์ในตัวจังหวัด เพราะเป็นสมาชิกของมูลนิธิฯ แต่มีขั้นตอนที่ต้องใช้เวลามาก จึงเลือกออกมาทำเองที่บ้าน

ชุน คำเกตุ

ขาล ลาคำ

ด้วยความอยากช่วยเหลือสังคม ช่วยเหลือผู้ยากไร้ด้อยโอกาส ลุงขาลจึงเริ่มรวมกลุ่มเล็กๆ ที่ศาลาธรรมสังเวชวัดโนนประชาสรรค์ ช่วยกันต่อโลงศพ ทาด้วยสีทาไม้ โดยใช้เครื่องไม้เครื่องมือของตัวเอง ด้วยลุงขาลมีอาชีพรับเหมาเล็กๆ น้อยๆ

การทำงานต้องทำเป็นกลุ่มเป็นทีม ไม่มีใครทำคนเดียวได้ ลุงขาลบอกว่า สมาชิก 20 กว่าคนมาร่วมกันทำ ส่วนใหญ่เป็นคนรุ่นราวคราวเดียวกัน ทุกคนล้วนมาทำด้วยจิตอาสา ไม่มีค่าแรง โดยทุกวันนี้กลุ่มของลุงขาลจะดำเนินการต่อโลงศพปีละ 2 ครั้ง ทำครั้งหนึ่งใช้เวลาประมาณ 2 วัน ครั้งละ 25 ใบ

“ต้นทุนค่าวัสดุในการทำโลงศพครั้งหนึ่งประมาณสองหมื่นกว่าบาท เฉลี่ยโลงละหนึ่งพันบาท โดยเราได้เงินจากการตั้งตู้รับบริจาค ‘เชิญร่วมบริจาคให้บ้านหลังสุดท้าย’ ที่วางอยู่ตามร้านค้า โรงเรียนเทศบาล ภายในพื้นที่เทศบาลตำบลวังชมภู และชุมชนข้างเคียงอีก 4 ชุมชน คือห้วยสะแก ระวิง นายม และบ้านโตก โดยทางเจ้าหน้าที่เทศบาลจะคอยเปิดตู้และรวบรวมเงินมามอบให้กลุ่มฯ ในทุกวันที่ 4 ของเดือน นอกจากนี้ เมื่อมีการทำบุญสะเดาะเคราะห์ก็มีผู้สูงอายุและร้านค้าต่างๆ บริจาคให้ ที่สำคัญผู้สูงอายุที่พอมีกำลังทรัพย์เมื่อวันรับเบี้ยก็จะช่วยบริจาคให้บ้านหลังสุดท้ายด้วย” ลุงขาลเล่า

ชุน คำเกตุ กรรมการกลุ่มรวมใจให้บ้านหลังสุดท้าย เสริมว่า บ้านวังชมภูเราอยู่กันแบบพี่แบบน้อง คนในหมู่บ้าน 400 กว่าคน เดินไปไหนไม่ต้องซื้อข้าวกิน เพราะเรียกกันกินข้าวตลอด งานบุญงานแต่งช่วยกันหมด มีอะไรก็ช่วยกัน และเมื่อยามที่กลุ่มรวมใจให้บ้านหลังสุดท้ายมารวมตัวกัน ทางโรงเรียนบ้าน กม.2 จะส่งนักเรียนมาร่วมทำด้วยทุกครั้ง

นอกจากจะเป็นการช่วยเหลือผู้ด้อยโอกาสแล้ว งานที่ลุงขาลและผองเพื่อนได้ทำอยู่นี้ ยังเป็นการประสานความร่วมแรงร่วมใจของคนในชุมชนด้วยอีกทาง...

กลุ่มเยาวชนอนุรักษ์ประเพณีและวัฒนธรรม

"ตอนไปร่วมงานศพในตำบล คนชมว่าลูกใครหลานใครมาช่วยกันเสิร์ฟน้ำ ช่วยเก็บกวาดขยะ เราก็ภาคภูมิใจ เด็กที่เราสอนมาทำได้"นี่คือคำบอกเล่าที่เปี่ยมด้วยความภูมิใจของ **ภัครดา คงศรีไพร** ครูชำนาญการ โรงเรียนบ้าน กม.2

จากครูผู้มีจิตอาสาคอยช่วยเหลือวัดด้วยการเป็นสัปเหร่อจำเป็น คอยดูแลพิธีการงานศพให้เป็นไปด้วยดี รวมถึงช่วยอ่านประวัติผู้ตายในงานวันฌาปนกิจ เรียกว่าหยิบยื่นเรี่ยวแรงตามกำลังความสามารถ และวันนี้ภัครดากำลังสร้างเด็กในความดูแลของตนให้มีจิตอาสา คอยช่วยเหลือชุมชนทุกครั้งที่มีโอกาส

ย้อนกลับเมื่อราวสิบปีก่อน ภัครดาเริ่มพาเด็กๆ ในชั้นเรียนออกทำกิจกรรมเพื่อชุมชนทั้งเก็บขยะตามวัดและแหล่งท่องเที่ยวใน

ภัครดา คงศรีไพร

แสงสุรี สินธุเดช

ชุมชน รวมถึงช่วยกิจกรรมงานบุญประเพณีสำคัญ มีส่วนร่วมกับองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จนก่อเกิดเป็นกลุ่มก้อนของเยาวชนนักกิจกรรมเพื่อชุมชน เริ่มต้นมีสมาชิกประมาณ 25 คนตั้งแต่ชั้นประถมศึกษาปีที่ 3 ถึงชั้นประถมศึกษาปีที่ 6

กาลเวลาผ่านไป เด็กๆ สับเปลี่ยนหมุนเวียนเข้ามาทำกิจกรรมกับครูภัครดารุ่นแล้วรุ่นเล่า จนวันนี้มีสมาชิกร้อยกว่าคน ทำกิจกรรมต่อยอดออกมาหลากหลาย เชื่อมโยงกับวัฒนธรรมพื้นถิ่น ที่ล้วนแล้วแต่ส่งเสริมให้พวกเขาได้เรียนรู้ภูมิปัญญาดั้งเดิม ไปจนถึงการประยุกต์ดัดแปลงสิ่งใหม่ๆ ให้เข้ากับบริบทของชุมชน

"เด็กๆ มีความโดดเด่นหลายเรื่อง อย่างงานหัตถกรรม มีการทำเหรียญโปรยทาน ต่อยอดเป็นอาชีพเสริมได้ อย่างเรื่องวัฒนธรรม เมื่อเทศบาลตำบลวังชมภูมีงานสำคัญ เด็กๆ ของเราจะไปร่วมรำเซิ้งบ้าง จินตลีลาบ้าง รำไทยประยุกต์บ้าง ขึ้นอยู่กับว่าเจ้าภาพต้องการอะไร และที่โดดเด่นเป็นเอกลักษณ์ของโรงเรียนบ้าน กม.2 คือวงกลองยาวกับการเดินโถกเถกเป็นที่ชอบอกชอบใจของคนที่มาเยี่ยมเยือน นอกจากที่บอกมาแล้ว เด็กๆ กลุ่มนี้ยังออกมาทำกิจกรรมกับกลุ่มแม่ขาว (ผู้เฒ่าผู้แก่ที่นุ่งขาวห่มขาวมาปฏิบัติธรรมที่วัด) ปฏิบัติธรรมทั้งสวดมนต์ และนั่งสมาธิ"ภัครดาเล่า

ขณะที่ **แสงสุรี สินธุเดช** ครูชำนาญการโรงเรียนบ้าน กม.2 ผู้สอนงานฝีมือนักเรียนเสริมว่า ในวิชาการงานพื้นฐานอาชีพมีการสอนการทำเหรียญโปรยทานให้กับเด็กๆ จนพอมีฝีมือ ประกอบกับครูภัครดาเป็นคนที่มีความใกล้ชิดกับวัด จึงมองเห็นลู่ทางในการสร้างรายได้ให้กับเด็กๆ

"ในปีหนึ่งๆ ครูจะชักชวนเด็กให้มาลงหุ้นกัน คนละ 100 บาท เป็นเหรียญบาท อย่างปีล่าสุดก็ 10 คน เป็นเด็กโต ชั้นประถมศึกษาปีที่ 5-6 เป็นหลัก ซึ่งกลุ่มนี้จะรับทำตามออเดอร์ที่มีคนสั่งเข้ามา ครูภัครดาจะเป็นคนหางานมาให้ สมาชิกจะช่วยกันบันทึกการทำงาน ครูช่วยเก็บเงิน แล้วค่อยนำแบ่งคนละเท่าๆ กันตอนสิ้นปี อย่างปีที่ผ่านมาได้คนละประมาณ 300 บาท ส่วนเด็กคนอื่นๆ ก็จะได้เรียนรู้ในชุมนุม" แสงสุรีเล่า

เหรียญโปรยทานของครู และเด็กๆ กลุ่มนี้ได้รับการสร้างสรรค์ออกมาเป็นรูปร่างต่างๆ ตั้งแต่ลูกตะกร้อ ห่อกระดาษสา ไปจนถึงทำเป็นนกยูง นอกจากนั้นยังมีดอกไม้จากริบบิ้น ทั้งดอกบัว ดอกกุหลาบ ดอกพิกุล ซึ่งงานฝีมือเหล่านี้ แสงสุรีเป็นผู้แกะแบบด้วยตัวเอง บางส่วนเด็กๆ ก็ค้นคว้าจากอินเทอร์เน็ต

"รู้ไหมว่า เหรียญโปรยทาน ชาวบ้านเรียกกัลปพฤกษ์ คนสมัยก่อนนำเหรียญยัดใส่มะนาว แต่สมัยนี้ เราทำให้สวยงาม ใช้งานจริง มีทำเป็นสีขาว-ดำ ส่วนงานฝีมือที่เน้นความสวยงาม นิยมใช้เป็นของที่ระลึกในงานเกษียณอายุ งานแต่ง งานบวช" ภัครดาเสริม

ฝีไม้ลายมือของเยาวชนกลุ่มนี้ การันตีคุณภาพด้วยรางวัลเหรียญทองสองสมัยติดต่อกันจากงานศิลปหัตถกรรมนักเรียนระดับเขตพื้นที่ศึกษาของสำนักงานกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) และยังมีรางวัลผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยมในงานตลาดนัดวิชาการประจำปี 2557 ที่ สพฐ. จัดขึ้น

"พอได้รางวัลผลิตภัณฑ์ยอดเยี่ยม ก็มีการต่อยอด โดยให้เราไปโชว์ในเวทีภาค แต่เราไม่เคยไป เพราะมีค่าใช้จ่าย อาทิ ค่ารถ ค่าอาหาร ซึ่งโรงเรียนเราไม่พร้อม" แสงสุรีว่า

นอกจากนี้ทางครูภัครดากำลังฝึกเด็กนักเรียนในความดูแลให้เป็นมัคทายกน้อยและมัคคุเทศก์น้อย ฝึกฝนการอ่านออกเสียงให้ถูกต้องตามอักขระภาษาไทย เรียกได้ว่าที่โรงเรียนบ้าน กม.2 มีกิจกรรมสร้างเสริมทักษะให้แก่นักเรียนมากมาย ปลูกฝังความมีจิตอาสาทำเพื่อชุมชนและสังคมที่พวกเขาอาศัยอยู่...

เศรษฐกิจชุมชน
Community's Economy

ผู้คนในเขตเทศบาลตำบลวังชมภูนั้นส่วนใหญ่ทำการค้า โดยมีร้านค้ากระจุกตัวอยู่ในโซนตลาด ผู้คนอีกส่วนทำงานประจำ รับราชการบ้าง พนักงานเอกชนบ้าง แต่เราได้ไปรู้จักกับคนกลุ่มหนึ่งที่มีความน่าสนใจ การงานของพวกเขาเรียบง่าย แต่มีความสุขบนความพอดี

ดอกไม้ประดิษฐ์ กลุ่มแม่บ้านทรัพย์ชมภู

"เมื่อก่อนก็อยู่ว่าง ทำไร่ทำนา นั่งเล่นกันไป พอปี 2545 สำนักงานจัดหางานจังหวัดเข้ามาชวนให้รวมตัว ก็รวมได้ 20 คน ไปอบรม 8 วันที่วัดซับข่อย" **จำปี ไพภิบาล** ประธานกลุ่มดอกไม้ประดิษฐ์ เล่าถึงจุดเริ่มต้นของกลุ่ม

หัวข้ออบรมครั้งนั้นมีมากมายหลายเรื่อง ทั้งการทำดอกไม้จันทน์จากกาบข้าวโพด การทำดอกไม้ประดิษฐ์จากกระดาษย่น ดอกไม้ประดับหลังหีบศพ พวงหรีด และการจัดตกแต่งดอกไม้สดซึ่งทางสำนักจัดหางานเตรียมวัสดุอุปกรณ์มาไว้ให้พร้อม

หลังอบรมเสร็จ ปรากฏว่ามีคนในชุมชนเสียชีวิต ก็มีคนมาซื้อดอกไม้จันทน์กับกลุ่ม นับแต่นั้นดอกไม้จันทน์ หรือ 'สุดสวยไร้กลิ่น' ซึ่งเป็นชื่อที่กลุ่มตั้งกันขึ้น ก็กลายเป็นสินค้าหลักเรื่อยมา ส่วนผลิตภัณฑ์อื่นๆ นั้น ก็มีทั้งดอกไม้สด ดอกไม้แห้ง ดอกไม้ประดิษฐ์ติดบอร์ด ดอกไม้ผ้าใยบัว นอกจากนี้กลุ่มยังมีบริการพิเศษ คือรับจัดเมรุ รับจัดซุ้มดอกไม้ในงานแต่งงาน จัดดอกไม้ขันหมากด้วย

รายได้ก้อนแรกที่ได้มานั้น ทางกลุ่มฯ นำมาเป็นเงินทุนซื้อวัสดุสำหรับทำดอกไม้ รายได้สามเดือนแรกจึงเก็บเป็นทุนทั้งหมดโดยที่ยังไม่มีการปันผล เพราะระบบทุกอย่างยังไม่ลงตัว

ตอนแรกทั้ง 20 คน ยังแข็งขัน แต่ต่อมาบางส่วนเริ่มถอย บ้างก็มาร่วมเป็นบางครั้ง กระทั่งผ่านไปสามเดือนก็เริ่มจ่ายปันผล ต่อมาก็จ่ายทุกเดือน

ต่อมาช่วงปี 2546 สำนักงานพัฒนาสังคมและความมั่นคงของมนุษย์จังหวัด (พมจ.) สนับสนุนเงินจำนวน 20,000 บาท กลุ่มฯ จึงแบ่งไว้เป็นทุนครึ่งหนึ่ง อีกครึ่งหนึ่งกันไว้เป็นเงินกู้ฉุกเฉิน ให้สมาชิกกู้คนละไม่เกิน 2,000 บาท เสียดอกเบี้ยร้อยละสองบาทต่อเดือน กำหนดคืนภายในห้าเดือน ถ้าไม่พร้อมให้ทำเรื่องกู้ใหม่

"ทยอยคืน ไม่ลดต้นลดดอก เพราะประธานคิดเปอร์เซ็นต์ไม่เป็น" จำปีพูดพร้อมหัวเราะ

หลังจากเก็บหอมรอมริบมาได้พักหนึ่ง กลุ่มฯ จึงนำเงินที่ได้จากดอกเบี้ยมาสร้างโรงเรือน พร้อมต่อไฟฟ้าและน้ำประปา เพื่อไว้เป็นสถานที่รวมตัวกันทำงานทุกวันตอนเย็น

"ทำกันตั้งแต่สี่โมงเย็นเป็นต้นไป ถ้าวันไหนงานเยอะอยู่ถึงสองสามทุ่ม คนที่มาทำประจำมี 6-7 คน บางคนมาบ้างไม่มาบ้าง จะได้รับเงินเป็นรายชิ้นงานไป" ประธานว่า

กลุ่มฯ ดำเนินกิจการเช่นนี้เรื่อยมาจนกระทั่งจดทะเบียนเป็นวิสาหกิจชุมชนทรัพย์ชมภูชุมชนที่ 2 ตำบลวังชมภู ซึ่งพอเป็นวิสาหกิจชุมชนแล้ว สำนักงานเกษตรอำเภอเมืองเพชรบูรณ์ก็มีเงินทุนสนับสนุนให้ แต่ทางกลุ่มฯ ไม่รับเพราะเกรงว่าดอกเบี้ยจะเป็นภาระ และเชื่อมั่นว่ายืนหยัดบนขาของตัวเองได้ จะมีก็เพียงความช่วยเหลือจากสำนักงานตรวจบัญชีสหกรณ์เพชรบูรณ์ที่เข้ามาสอนทำบัญชีอย่างใกล้ชิด

จำปี ไพภิบาล

ทองใบ กองดี

“ชาวบ้านอย่างเราทำบัญชีกันไม่ค่อยเป็นหรอก แต่พอเราเป็นวิสาหกิจชุมชน มันจำเป็นต้องทำ” จำปีว่า “แต่กลุ่มเราเอามาปรับใช้ในแบบของตัวเอง ตัดเรื่องการคิดเปอร์เซ็นต์ที่ยุ่งยากออก เพราะสมาชิกส่วนใหญ่เป็นผู้สูงอายุ จะมาทำบัญชีอย่างน้องๆ สาวๆ ก็ไม่ไหว”

ด้วยเหตุนี้ กลุ่มฯ จึงทำบัญชีแบบเข้าใจง่าย ไปซื้ออะไรมาก็จดไว้ หักลบกลบหนี้แล้วเหลือเท่าไรหารหมด เช่น มีสมาชิก 20 คน ก็จะหารด้วย 21 เพราะต้องเหลือไว้หนึ่งหุ้นเพื่อเป็นกองกลาง พอครบ 12 เดือน ถ้าเงินกองกลางเหลือจะหารเฉลี่ยคืนให้สมาชิก ถ้าเดือนไหนค่าใช้จ่ายเยอะ ประธานจะนำเงินส่วนตัวให้กลุ่มยืมก่อน เมื่อขายของได้มีกองกลางค่อยจ่ายคืน

“มีเงินซื้อของทุกเดือน มีเงินปันผลทุกเดือน อยู่ได้ จบ...” จำปีว่า

ล่าสุดเมื่อปี 2557 กลุ่มฯ ได้ขึ้นทะเบียน OTOP แต่ไม่เข้ารับการคัดสรร เพราะแต่ละคนมีภารกิจมาก ไม่มีเวลาว่างเดินสายไปตามที่ต่างๆ ในประเทศ

แนวคิดหลักของกลุ่มฯ จึงเป็นเรื่องของการอยู่ได้อย่างเพียงพอ มีรายได้เสริมเล็กๆ น้อยๆ ไม่ถึงกับต้องร่ำรวย หรือไปแข่งขันกับใคร เป็นความพอใจบนความเพียงพอที่กลุ่มแม่บ้านทรัพย์ชมภูกลุ่มนี้ตั้งมั่นไว้

“เราเคยได้สูงสุด 5,000 บาทต่อคนต่อเดือน แต่โดยเฉลี่ยก็ไม่ถึง พอแล้ว อยู่ได้แล้ว” จำปีว่า...

ชีวิตดี๊ดี มีพืชผักปลอดสาร

เนตรนภา เนตรแสงสี

อัมพร เนตรแสงสี

ชุมชนที่ 2 ชุมชนทรัพย์ชมภูยังคงเป็นชุมชนเกษตรกรรม คนที่นี่ยึดอาชีพทำไร่ ทำนา ปลูกข้าวโพด พืชผักสวนครัว แต่ถ้าหากใครได้ผ่านไปมา จะเห็นว่าชุมชนแห่งนี้ปลูกสวนครัวอย่างเป็นล่ำเป็นสัน โดยเฉพาะชะอม ซึ่งเป็นพืชที่ปลูกง่าย สามารถปลูกแทรกในป่ามะขาม มะม่วง ไร่นาสวนผสมได้ เก็บยอดได้ตลอดปี แต่ต้องคอยแต่งกิ่งใบ ตัดกิ่งยาวออก ก็จะแตกกิ่งออกมาใหม่ ที่สำคัญเพราะที่นี่มีตลาดรองรับผลผลิต

"ฝนตกเก็บชะอมไปขาย สมัยสิบปีก่อนขายกำละบาท เจ็ดกำห้าบาท มีแม่ค้ามารับไปขายที่ตลาดบ้านวังชมภู ทั้งขายปลีก ขายส่ง ได้เงินให้ลูกไปโรงเรียนก็ดีใจแล้ว" **เนตรนภา เนตรแสงสี** สมาชิกกลุ่มพืชผักปลอดสารพิษย้อนความให้ฟัง

กระทั่งสำนักงานเกษตรอำเภอเข้ามาส่งเสริมให้เกิดการรวมกลุ่มเป็นกลุ่มแม่บ้านเกษตรกรทรัพย์ชมภู ชุมชนที่ 2 มี **พิชญาพัฒน์ เป็งแก้ว** เป็นประธานกลุ่ม ได้รับการสนับสนุนให้ทำเกษตรแบบปลอดสารพิษ โดยทางเกษตรอำเภอมาให้ความรู้เรื่องการทำปุ๋ยหมัก และสนับสนุนให้ส่งพืชผักเข้าประกวดตามเวทีต่างๆ เพื่อกระตุ้นให้กลุ่มเกษตรกรเกิดการพัฒนาตนเอง

นับแต่นั้นมา ภายในกลุ่มก็ทำปุ๋ยหมักและฮอร์โมนไข่ไว้แบ่งกันใช้ในกลุ่มด้วย เพราะฉีดพืชผักแล้วไม่เป็นอันตรายต่อร่างกาย อย่างฮอร์โมนไข่ที่ใช้บำรุงลำต้นและรากให้แข็งแรง บำรุงดิน แก้รากเน่า และแก้พืชเหี่ยวนั้นทำจากลูกแป้งข้าวหมากบดละเอียด ไข่ไก่ทั้งเปลือก นมเปรี้ยว น้ำซาวข้าว กากน้ำตาล หมักรวมกันไว้ ใช้ฉีดพืชอาทิตย์ละสองครั้ง ในสัดส่วน 5 ช้อนต่อน้ำ 20 ลิตร

ส่วนปุ๋ยหมัก หรือฮอร์โมนน้ำหมักจากพืช ช่วยเร่งยอด ทำให้ผักเขียว ทำจากซากอินทรีย์ทั้งหลาย นำมาใส่กากน้ำตาล เพิ่มแคลเซียมจากกระดูกสัตว์ หมักจนขึ้นหนอน ใช้ในสัดส่วน 5 ช้อนต่อน้ำ 20 ลิตรเช่นเดียวกัน ถ้ามีแมลงก็เอาสารไล่แมลงไปใส่ด้วย สารนี้จะไล่แมลงออกไป ไม่เป็นพิษภัยต่อธรรมชาติ

กระทั่งประมาณปี 2550 อบต.วังชมภู มาติดต่อว่าห้างสรรพสินค้าแห่งหนึ่งอยากได้พืชผักปลอดสารแม่บ้านในชุมชนที่ 2 ที่รวม

กลุ่มกันอยู่แล้วประมาณ 20 ครัวเรือน จึงสบโอกาส และเลือกส่งชะอมตามโควตา โดยเก็บจากแปลงของแต่ละครัวเรือนมารวมกันไว้ แบ่งกันส่ง โดยมีทางกลุ่มคอยประสานตรวจสอบยอดชะอมของแต่ละบ้านให้ครบตามจำนวนที่ห้างสรรพสินค้านั้นต้องการในแต่ละวัน

จากเมื่อก่อนชะอมเป็นรายได้เสริม จึงกลายเป็นรายได้หลักไปโดยปริยาย

"การมีกลุ่มทำให้เราสามารถเก็บส่งได้รอบละ 500 กิโลกรัมตามออเดอร์ที่ขอมา วันเว้นวัน ส่วนพืชผักสวนครัวอื่นๆ เช่น มะเขือ กะเพรา ก็ยังส่งขายที่ตลาดชุมชนอยู่" **อัมพร เนตรแสงสี** สมาชิกกลุ่มฯ อธิบาย

กระนั้นในแต่ละฤดูกาลจะเก็บชะอมได้ไม่เท่ากัน อย่างปีนี้แล้งก็เก็บได้ไม่ค่อยครบตามออเดอร์ แต่จะได้ราคาดีเพราะขาดตลาด และเนื่องจากต้องเก็บชะอมปริมาณมาก เจ้าของสวนจึงมีการจ้างงานคนในชุมชนเก็บ เป็นการกระจายรายได้ภายในชุมชนอีกทางหนึ่ง

นอกจากนี้ กลุ่มแม่บ้านเกษตรฯ ยังได้ส่งต่อองค์ความรู้สู่ชุมชนอื่นๆ อย่างอำเภอน้ำหนาว หล่มสัก และบึงสามพัน ด้วยการเป็นวิทยากรนอกสถานที่ตามเรือนจำ ค่ายทหาร และวิทยาลัยเทคนิค หรือบางครั้งก็มีครูพาเด็กนักเรียนมาเรียนถึงที่

วิถีเกษตรของกลุ่มพืชผักปลอดสารพิษ สร้างรายได้ที่พอเพียงในครัวเรือนไปพร้อมๆ กับความสุขสบายใจ สมาชิกคนหนึ่งสะท้อนว่า

"ทำเกษตรมันมีความสุข อิสรเสรี..."

เพ(ร)าะใจรัก

'น้ำดี ดินอุดม' คือเสน่ห์ของตำบลวังชมภู ทีแรก **'ครูตี๋'** หรือ **สมทรง จารย์คำมา** อดีตครูโรงรียนบ้านยางหัวลม ตำบลวังชมภู ก็รับราชการตามปกติ กระทั่งมีความสนใจทำสวนทำไร่ จึงได้พบกับความจริงนี้ด้วยตัวเอง

ย้อนกลับไปเกือบ 40 ปีที่แล้วตอนบรรจุเข้ารับราชการใหม่ๆ ครูตี๋ได้เงินเดือน 1,500 บาท จึงคิดทำธุรกิจเสริม เพื่อหารายได้เพิ่มเติม ลองมาหลายอย่างแต่ไม่ประสบผลสำเร็จ

บังเอิญคุณแม่ของครูตี๋มีที่ดินอยู่ ในปี 2522 ครูตี๋จึงลองปลูกต้นมะม่วงและมะขามหวาน โดยกู้เงินจากสหกรณ์ครูมาขยายงานที่สวนและซื้อที่ทางเพิ่มเติม พอเข้าปีที่สามก็ได้ผลมะม่วงมากขนาดรถหกล้อขนไม่หมด ครูตี๋ขนมะม่วงลูกใหญ่ไปขายที่ตลาดมหานาค กรุงเทพฯ ได้ราคาดี จึงดำเนินธุรกิจเช่นนั้นเรื่อยมา

กระทั่งปี 2528 กลุ่มคนญี่ปุ่นได้ผ่านเข้ามาในพื้นที่ ได้เห็นต้นมะม่วงมีลูกใหญ่ รวมทั้งต้นมะขามหวาน ซึ่งเป็นของดีจังหวัดเพชรบูรณ์ จึงสั่งกิ่งชำมะม่วง 500 ต้น มะขาม 600 ต้น ครูตี๋จัดส่งออเดอร์นั้น ต่อมาสำนักงานเกษตรจังหวัดเพชรบูรณ์ ทำโครงการของศูนย์พัฒนาและสงเคราะห์ชาวเขาจังหวัดเพชรบูรณ์ ได้สั่งซื้อกิ่งพันธุ์จากที่นี่ไปแจกชาวบ้านในพื้นที่เขาค้อและภูทับเบิก

"เป็นเหมือนการจุดประกายให้เรา จากการปลูกมะม่วงแล้วได้ผลดี ได้เงินดี ขายผลได้ ขายกิ่งพันธุ์ได้ จากนั้นเลยลองปลูกฝรั่งแป้นสีทองแซมระหว่างต้นมะม่วง ปรากฏว่าได้ผลใหญ่สวย มีรายการโทรทัศน์มาถ่ายทำที่สวน ทำให้ลูกค้าเริ่มมาจากทั่วสารทิศ สั่งกิ่งพันธุ์ไปปลูก บ้างก็เอาไปขายต่ออีกทีหนึ่ง"

ด้วยความที่สมัยนั้นไม่ค่อยมีคนทำกิ่งพันธุ์ พอคนในละแวกบ้านเห็นว่าครูตี๋ทำ จึงเอากิ่งสายพันธุ์ดีมาให้ทาบ แต่เนื่องจากไม่มีเวลา ครูตี๋จึงจ้างชาวบ้านมาทำ ขยับขยายไปเรื่อยๆ และมีคนมาขอซื้อตลอดไม่ขาดสาย จนเมื่อหกปีที่แล้ว ครูตี๋เลิกขายผล เพราะไม่มีคนงาน เปลี่ยนมาขายแต่กิ่งพันธุ์ ส่วนผลที่ออกดกในสวน ส่วนใหญ่แจกให้ชาวบ้านกิน

ทุกวันนี้ แหล่งเพาะชำกิ่งพันธุ์ไม้ผลของครูตี๋มีกิ่งพันธุ์หลายชนิดหลากสายพันธุ์ ทั้งพริก มะนาว มะขาม มะม่วง ฝรั่ง มะขามป้อม มะยงชิด ฯลฯ อยู่บนหลักการ 'ครองตัวเอง ครองคน ครองงาน' ไม่อยู่เฉย ไม่ทิ้งหน้าที่การงาน และคอยเอาใจใส่ดูแลต้นไม้ซื่อตรงต่อลูกค้า คัดเฉพาะกิ่งพันธุ์ที่แข็งแรงไม่หลอกลวงสายพันธุ์ ทำให้ลูกค้าที่มาซื้อไปปลูกแล้วได้ผลดี บอกต่อๆ กันไปเอง

ช่วงหนึ่งครูตี๋เคยผันตัวไปเปิดร้านค้าเล็กๆ ในชุมชน เพราะคิดจะเลิกทำพันธุ์ไม้ แต่ที่สุดแล้วก็ต้องปิดกิจการร้านค้าไป แล้วหันกลับมาทำพันธุ์ไม้อีก

"...เพราะใจมันรัก" ครูตี๋ยิ้ม...

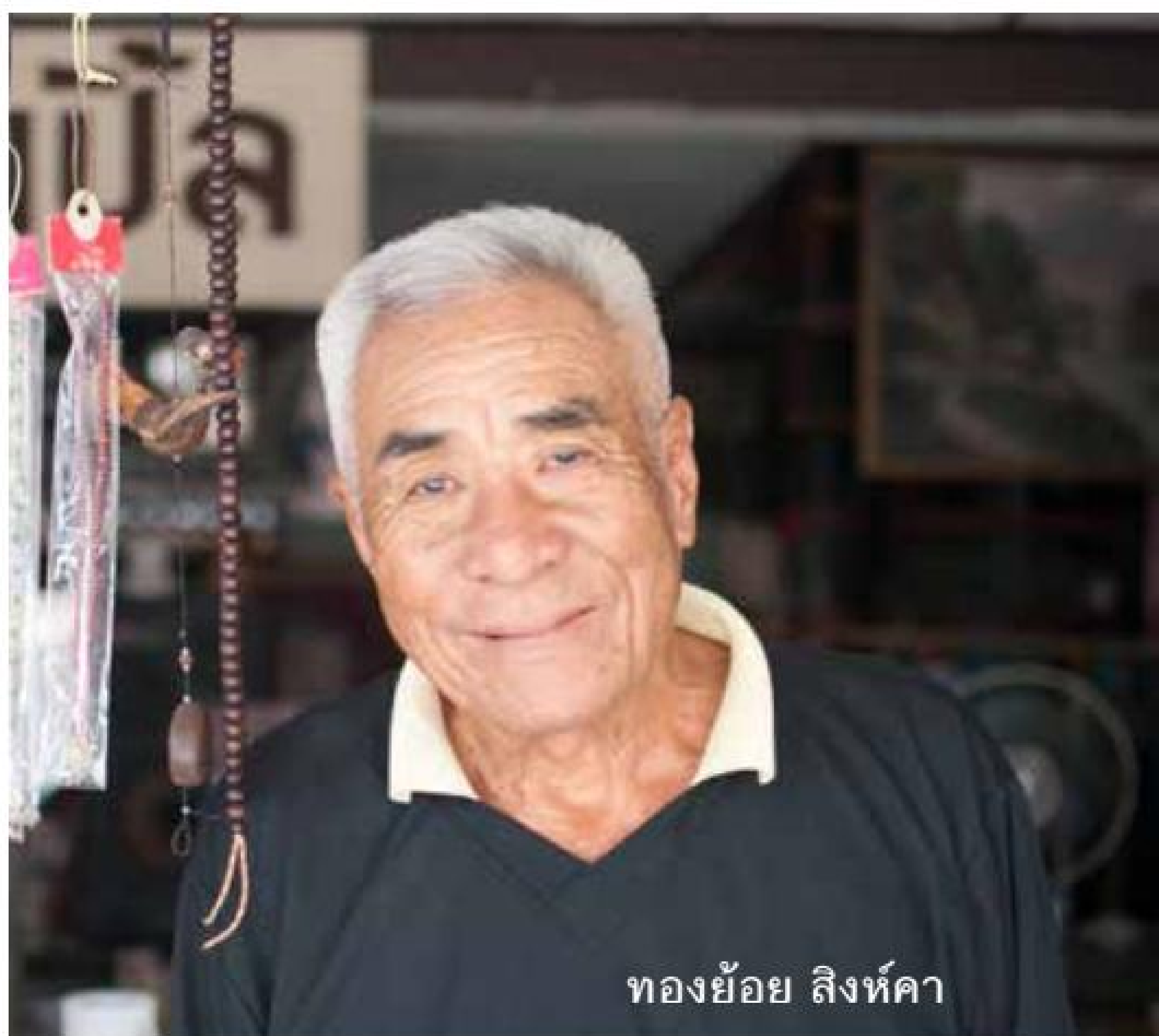
ครูตี๋

กลุ่มอนุรักษ์พระเครื่องท้องถิ่นวังชมภู

ประเสริฐ ยอดยิ่ง

ทองย้อย สิงห์คา

"ทีแรกก็ส่องพระตามปกติ แล้วเด็กๆ ก็มาเรียนรู้กับเรา ถามว่าพระแต่ละองค์เป็นยังไง เราก็ให้ความรู้กับเขา เพราะพวกผมชอบพระตั้งแต่เด็กๆ" **ประเสริฐ ยอดยิ่ง** แห่งชมรมพระเครื่องวังชมภู กล่าวถึงที่มาของชมรม "เดี๋ยวนี้เด็กๆ สนใจดูพระกันเยอะ ก็ดี จะได้ไม่ต้องไปกินเหล้าเมายา"

ด้าน **ทองย้อย สิงห์คา** ที่ปรึกษาชมรมฯ กล่าวสมทบว่า "คนสะสมพระเครื่องโดยมากไม่ขี้เมา จะมีสมาธิมั่น เขาจะมีความสุขทางใจไปอีกแบบหนึ่ง"

สุขทางใจที่ว่าคือความภาคภูมิใจที่ได้พระดีมาเก็บไว้กับตัว เพราะเป็นของหายาก

"ก่อนหน้านี้ผมตระเวนประกวดพระหกสนาม ติดหมดเลยนะ ไม่ที่หนึ่งก็ที่สอง" ประเสริฐเล่าด้วยความภาคภูมิใจ

พระที่ประเสริฐส่งเข้าประกวดมีหลวงปู่ทวดเจ้าคุณนรรัตน์ พระกำแพงเพชร พระกำแพงหน้าโหนก หลวงพ่อทบ พิมพ์ฐานสูงของวัดชนแดน และกำแพงเนื้อชิน (นางกำแพงเพชร) ซึ่งหกสนามประกวดที่เอ่ยถึง ได้แก่ พุกแค (สระบุรี) สุโขทัย พิษณุโลก พิจิตร นครสวรรค์ และเพชรบูรณ์ จะมีคณะกรรมการผู้ชำนาญคัดกรองว่าแท้หรือไม่ ถ้าแท้ก็มาเทียบกันว่าองค์ไหนสวยที่สุด

ที่สำคัญ ไม่น่าเชื่อว่า ครั้งหนึ่งพระเครื่องเคยได้ช่วยประเสริฐให้ข้ามผ่านวิกฤตมาด้วย

ดั้งเดิมประเสริฐเป็นคนพิจิตร ชื่นชอบพระเครื่องมาตั้งแต่อายุสิบกว่าขวบ ช่วงปี 2539-2540 เกิดฟองสบู่แตก งานตัดเย็บเสื้อผ้าซบเซามาก ประเสริฐจึงนำพระที่สะสมไว้ออกปล่อยเช่าบางส่วน ทำให้มีรายได้เสริมขึ้นมา

หลังจากไปอยู่กรุงเทพฯ หลายปี ประเสริฐก็กลับมาอยู่ที่เพชรบูรณ์ จนกระทั่งรู้จักกับคนคอเดียวกัน เกิดเป็นกลุ่มก้อน พูดคุย แบ่งปัน

ความรู้กัน โดยเฉพาะข้าราชการที่เกษียณมักจะชอบพระเครื่อง ทั้งเจ้าหน้าที่ป่าไม้ ทนายปลัดอำเภอ ต่างก็รวมตัวกันอยู่ในแวดวงของประเสริฐ

ด้วยวัยที่หลากหลาย ตั้งแต่วัยรุ่นอายุ 20 ปี จนถึงระดับอาวุโสวัย 70-80 ปี ทำให้ที่นี่เป็นแหล่งรวมสรรพวิชาความรู้เรื่องพระเครื่อง ทั้งยังเป็นการพบปะเพื่อนต่างวัย โดยทุกวันนี้มีสมาชิกขาประจำราว 10 คน ยังไม่นับรวมที่แวะเวียนเข้ามาแลกเปลี่ยนพระเป็นครั้งคราว

"ส่วนใหญ่เรารู้จักกันหมด แต่ถ้ามาขลุกที่ร้านบ่อยๆ ก็มีเท่านี้ 10 คน" ประเสริฐว่า

นอกจากแลกเปลี่ยนความรู้แล้ว ประเสริฐยังประดิษฐ์กรอบพระ ขายสร้อย แลกเปลี่ยนพระ เช่าพระ เป็นการเสริมรายได้ไปในตัว ส่วนใครสนใจการประดิษฐ์กรอบพระ ประเสริฐยินดีสอนให้โดยไม่คิดเงิน ที่สำคัญ เขายังไม่เคยทิ้งอาชีพเย็บผ้า ซึ่งเป็นอาชีพดั้งเดิมของตัวเอง

วิชาชีวิต
Education

การศึกษาในเขตเทศบาลตำบลนั้นครอบคลุมทั่วถึง ตั้งแต่เด็กเล็กไปจนถึงเด็กโต จะมีก็แต่ระดับอุดมศึกษาที่ต้องเข้าไปในเมือง สถาบันการศึกษาส่วนใหญ่ได้รับการควบคุมมาตรฐานโดยหน่วยงานรัฐ หากในส่วนของกิจกรรมเสริมทักษะอื่นๆ ที่โรงเรียน ชุมชนได้ช่วยกันสรรค์สร้างขึ้นมาจึงเป็นเสน่ห์เฉพาะตัวที่น่าค้นหามากกว่า และเรากำลังพาไปดูเรื่องราวเหล่านั้น

ศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงในสถานศึกษา

ทองสุก ศุขะพันธุ์

สมหมาย บัวบาง

โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภูตั้งขึ้นเมื่อ 73 ปีที่แล้ว นับเป็นโรงเรียนแห่งแรกของตำบลวังชมภู แต่เมื่อปี 2518 ย้ายจากบริเวณสามแยกวังชมภูมาตั้งอยู่เลขที่ 1 หมู่ที่ 12 บ้านวังเจริญ ซึ่งมีพื้นที่กว้างขวางกว่าเดิม เปิดโอกาสให้ทางโรงเรียนได้พัฒนากิจกรรมส่งเสริมทักษะให้กับนักเรียน โดยปัจจุบันโรงเรียนมีครู 30 คน เป็นข้าราชการ 23 คน และครูอัตราจ้าง 7 คน นักเรียน 330 คน โดยมีเด็กก่อนวัยเรียน 15 คน

สมหมาย บัวบาง ครูอาวุโสของโรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู ย้อนความให้ฟังว่าเริ่มแรกในชั่วโมงการงานฯ ภายในชุมชนมีการเพาะกล้าสักขาย ครูจึงสอนให้นักเรียนเพาะกล้าสักขายไปด้วย

“จากนั้นก็เริ่มขยับไปทำกล้าชะอม เพาะเห็ดนางฟ้า และสอนให้รู้จักการทำหน่อไม้อัดถุงขาย เพราะในชุมชนมีต้นไผ่เยอะ จึงขอให้นักเรียนเอาหน่อไม้มาจากบ้าน โดยแต่ละปีจะได้รับทุนสนับสนุนจากสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) มาทำกิจกรรมตรงนี้” ครูสมหมายเล่า

ต่อมาราวปี 2553 สพฐ. มีนโยบายปลูกฝังให้นักเรียนรู้จักความพอเพียง ทางโรงเรียนจึงตั้งชุมนุมเศรษฐกิจพอเพียง โดยจัดให้เป็นชุมนุมบังคับที่เด็กทุกคนต้องเข้าร่วม ควบคู่ไปกับชุมนุมอื่นๆ ที่ตัวนักเรียนสนใจ โดยเริ่มจากแปลงผักเล็กๆ ต่อด้วยเลี้ยงปลาดุก ปลูกกล้วย และทำโรงเรือนเพาะเห็ด

“ปลาดุกหายหมดแล้ว ปล่อยเยอะแต่เก็บได้น้อย เพราะเด็กเล็กมาเล่นกัน เอาเบ็ดมาตกไป” **ทองสุก ศุขะพันธุ์** ครูผู้ดูแลศูนย์เรียนรู้เศรษฐกิจพอเพียงฯ เสริม “ส่วนเห็ดทำเทอมที่แล้ว แต่ขาดทุนเพราะอากาศหนาว มันหด

ลงทุนไปสี่พันบาท ได้กลับมาสองพันบาท เลยไม่ได้ลงอีก"

เมื่อเทอมที่แล้ว ให้เด็กๆ ปลูกต้นมะละกอและต้นชะอมรอบโรงเรียน โดยมี **ผอ.โกมล อุฤทธิ์** นำปลูก กระทั่งปลายปี 2557 โรงเรียนได้งบสนับสนุนโครงการเงินทุนหมุนเวียนส่งเสริมผลผลิตเพื่อโครงการอาหารกลางวัน จำนวน 250,000 บาท จึงนำมาสร้างโรงเรือนเลี้ยงไก่ ซื้อไก่พันธุ์ 120 ตัวจากเกษตรกรในหมู่บ้าน และซื้ออาหารไก่ โดยเริ่มเลี้ยงไก่ตั้งแต่เดือนมกราคม 2558

"ที่จริงก่อนหน้านี้มีการเลี้ยงไก่บ้าน แต่เลี้ยงไปเลี้ยงมาเป็นไก่ตี ไม่ได้ไข่ เลยเปลี่ยนเพราะเราต้องการไข่ส่งเข้าโรงครัว" ครูทองสุกบอก

กิจกรรมหลักของเทอมล่าสุดจึงเป็นการเลี้ยงไก่ โดยเด็กๆ จะหมุนเวียนกันมาทำกิจกรรมตามหน้าที่รับผิดชอบ วันศุกร์บ่ายเป็นคาบชุมนุม แต่นักเรียนชั้น ม.1 ถึง ม.3 จะแบ่งเวลามาดูแลไก่ทุกวัน

"เด็กมาเก็บไข่ตอนพักเที่ยงเวลา 12.30 น. ครั้งละ 5-6 คน โดยมีสภานักเรียนคอยกำกับดูแล มีครูเวร 4 คน รับผิดชอบสัปดาห์ละคน และบางครั้งนักเรียนชั้น ป.5 และ ป.6 จะมาสังเกตการณ์ ส่วนในช่วงปิดเทอม เด็กๆ ก็ยังต้องมาดูแลไก่อยู่" ครูทองสุกสาธยาย

จากหลักคิดของ ผอ.โกมล 'กล้วยหนึ่งใบ ไข่หนึ่งฟอง นมหนึ่งกล่อง นักเรียนจะเก่ง' ไข่ที่เก็บได้ จึงนำไปต้มให้นักเรียนชั้นอนุบาลถึง ป.6 รับประทาน ส่วนผู้ปกครองที่ประสงค์อุดหนุนไข่ไก่ต้องสั่งจองล่วงหน้า ส่วนขี้ไก่ จะรวบรวมไปทำปุ๋ยให้ต้นไม้ โดยเอาไปตากแห้งแล้วเอาใบไม้มากลบ รองข้างล่างด้วยแกลบ พอเปื่อยยุ่ยก็นำไปใช้

นอกจากเลี้ยงไก่แล้ว ที่โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภูแห่งนี้ยังสนับสนุนให้เด็กปลูกมะนาวด้วย เพราะเปิดเทอมมานี้ ผอ. เห็นว่ามะนาวแพง จึงเอางบประมาณในการทำ

กิจกรรมไปซื้อมะนาว 30 ต้น ต้นละ 40 บาท ให้ปราชญ์ชาวบ้านมาสอนนักเรียน แล้วให้นักเรียนชั้นมัธยมศึกษาแบ่งกันรับผิดชอบตลอดทั้งเทอม โดยให้สองคนดูแลหนึ่งต้น

อีกกิจกรรมสดๆ ร้อนๆ คือการเลี้ยงปลายี่สก ซึ่งเมื่อสองเดือนที่แล้วทางโรงเรียนขอปลายี่สกจากประมงจังหวัดมาลงไว้ 3,000 ตัว โดยมอบหมายให้เด็กชั้นมัธยมศึกษาคอยดูแลและเป็นพี่เลี้ยงให้กับน้องชั้นประถมศึกษา เมื่อปิดเทอม ทางโรงเรียนจะล้างบ่อ และจัดจำหน่ายปลาในราคาถูกกว่าตลาด ส่วนใหญ่คนที่มาซื้อเป็นครู เด็กนักเรียน ผู้ปกครอง และชาวบ้านที่อยู่บริเวณรอบๆ โรงเรียน

สำหรับรายได้จากสินค้าเกษตรทั้งหลายเหล่านี้ นำไปต่อยอดเป็นทุนสำหรับกิจกรรมใหม่ๆ หากกำไรที่ได้ส่วนหนึ่ง ทางครูจะคืนให้แก่เด็กนักเรียน แต่ทั้งนี้ไม่ได้คืนเป็นรายบุคคล แต่จะใช้วิธีนำเข้าสหกรณ์ของโรงเรียน ซึ่งเด็กส่วนใหญ่เป็นสมาชิก

นอกจากนี้โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู ยังมีน้ำดื่มเป็นของตัวเอง ด้วยกรมทรัพยากรธรณีได้เข้ามาสำรวจและสร้างโรงกรองน้ำให้มูลค่ามากกว่าล้านบาท ทำให้เด็กๆ ได้บริโภคน้ำที่สะอาด ทั้งยังเปิดให้ชาวบ้านได้เข้ามาซื้อน้ำราคาถูกไว้บริโภค เงินกำไรที่ได้ ทางโรงเรียนจะเก็บไว้เป็นค่าใช้จ่ายสำหรับเปลี่ยนไส้กรอง ซึ่งจะมีนักเรียนชั้นมัธยมศึกษาผลัดเวรมาเข็นน้ำไปเติมให้นักเรียนอนุบาล ห้องละถัง

วันนี้ เด็กทุกคนล้วนได้เห็น ได้สัมผัส จากการลงมือปฏิบัติ เรียนรู้วิถีแบบพอเพียง กิจกรรมที่เปลี่ยนไปเรื่อยๆ ในแต่ละเทอม ทำให้นักเรียนมีความรู้ที่หลากหลาย สมดังที่เคยประกวดระดับอำเภอ ได้รางวัลชนะเลิศการจัดตั้งศูนย์เรียนรู้โครงการพระราชดำริในสถานศึกษาปี 2555 ประเภทโรงเรียนขยายโอกาสและได้รับรางวัลชมเชยในระดับจังหวัดมาด้วย...

สหกรณ์โรงเรียน

สหกรณ์โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู เริ่มต้นตั้งแต่ปี 2545 ผ่านการระดมหุ้นจากครูและนักเรียน หุ้นละ 10 บาท ซื้อได้ไม่จำกัดหุ้น รวมกับเงินรายได้จากการทำสวนเกษตรภายในโรงเรียน ทั้งการเพาะกล้าพันธุ์ขาย และจากสินค้าเกษตรอื่นๆ ก่อนนำเงินไปซื้อสินค้าอุปโภคบริโภคมาขายในร้านสหกรณ์ ซึ่งมีอุปกรณ์การเรียนอย่างสมุด ดินสอ ปากกา รวมถึงน้ำดื่ม

"เคยขายไอศกรีมด้วย (หัวเราะ) ไอศกรีมแพนด้า ส่วนขนมกรุบกรอบ กับน้ำอัดลม ทางโรงเรียนไม่ขาย" **สมพิศ เคารพ** ครูผู้ดูแลโรงเรียนธนาคาร บอก

ทางโรงเรียนให้เด็กและครูเป็นคณะทำงานร่วมกัน ช่วยกันบริหารและดำเนินงาน ซึ่งเป็นการฝึกให้เด็กรู้จักการค้าขายและฝึกการออม โดยมีการจัดแบ่งเวรเด็ก เริ่มตั้งแต่ชั้น ป.4 เข้ามาขายของที่ร้าน รวมถึงจัดทำบัญชีของร้านค้า โดยมีครูเป็นผู้สอนและดูแลอย่างใกล้ชิด

"กำไรสุทธิร้อยละ 30 จัดคืนให้กับโรงเรียน เพื่อเป็นทุนในการดำเนินงานต่อไป ส่วนอีกร้อยละ 70 คืนให้ตามหุ้น ซึ่งเด็กทุกคนในโรงเรียนต้องมีหุ้นของสหกรณ์ ซึ่งปีที่แล้วครูได้ราว 300 บาท" ครูสมพิศว่า

สมพิศ เคารพ

โรงเรียนธนาคาร

ส่วนจุดเริ่มต้นของโรงเรียนธนาคาร ต้องย้อนกลับไปในปี 2545 ที่โรงเรียนมีกิจกรรมให้เด็กๆ มีกระบอกไม้ไผ่ออมสินประจำตัวไว้ที่ชั้นเรียน สำหรับฝากออมทรัพย์ไว้ที่โรงเรียน โดยมีครูประจำชั้นเป็นผู้ดูแล และชวนให้เด็กเก็บออมเป็นประจำทุกวัน พอสิ้นปีการศึกษาจึงแกะคืนให้กับนักเรียน

“เราสอนให้นักเรียนรู้จักการประหยัด และการออม ผ่านกิจกรรมง่ายๆ ที่ได้ผล” **สมพิศ เคารพ** ครูผู้ดูแลโรงเรียนธนาคารว่า

กระทั่งปี 2556 ธนาคารเพื่อการเกษตรและสหกรณ์การเกษตร (ธ.ก.ส.) ได้เชิญคณะครูโรงเรียนสามแยกวังชมภูไปอบรม พร้อมทั้งให้เงินทุนตั้งต้น 10,000 บาท พร้อมมอบเครื่องคอมพิวเตอร์ โปรแกรมการบัญชี และโต๊ะ เพื่อจัดตั้งโรงเรียนธนาคารขึ้น โดยมีทางผู้อำนวยการโรงเรียนสามแยกวังชมภูสมทบทุนด้วยเงินรางวัลจากกิจกรรมอื่นๆ ที่โรงเรียนส่งนักเรียนไปเข้าร่วม

“ครูมีหน้าที่เป็นพี่เลี้ยงเท่านั้น ให้เด็กๆ เป็นคนจัดการเองทุกอย่าง โดยมีการจัดตั้งคณะกรรมการตามตำแหน่ง ซึ่งมีทั้งผู้จัดการธนาคาร เจ้าหน้าที่การเงิน เจ้าหน้าที่คีย์ข้อมูล เสมียน ซึ่งช่วงแรกเปิดรับฝากถอนทุกวัน แต่คล้ายว่าทำให้นักเรียนมีภารกิจมากเกินไป จึงปรับให้เปิดทำการทุกวันพุธ” ครูสมพิศอธิบาย

นักเรียนตั้งแต่ชั้น ป.1 จะมีสมุดเป็นของตัวเอง ส่วนเด็กเล็กอาศัยฝากกับครูประจำชั้น พอจบการศึกษาถึงขอถอนเงินออก หรือถอนออกตอนสิ้นปีการศึกษาตามความสมัครใจ ซึ่งทางโรงเรียนธนาคารไม่มีดอกเบี้ยให้ แต่จะมีของรางวัลให้ทุกปี เช่น ตุ๊กตา กระเป๋า ที่ใส่ดินสอ แล้วก็รางวัลพิเศษสำหรับคนที่ฝากเยอะที่สุด อย่างเช่น จักรยาน โดย ธ.ก.ส. อุดหนุนงบประมาณตรงนี้ให้ปีละ 10,000 บาท

นอกเหนือจากของรางวัลที่จับต้องได้ สิ่งที่เด็กๆ ทุกคนจะได้รับอย่างแน่นอนคือ ได้รู้จักการออม ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งของปรัชญาเศรษฐกิจพอเพียง ซึ่งสอดคล้องกับกิจกรรมหลักที่โรงเรียนสนับสนุนให้เด็กได้เรียนรู้

ห้องสมุดมีชีวิต

จามีน ประทุมมาศ

ภายในโรงเรียนเก่าแก่แห่งตำบลวังชมภูนี้ ยังความโดดเด่นอีกอย่างหนึ่ง นั่นคือห้องสมุด

จามีน ประทุมมาศ เป็นครูผู้ดูแลห้องสมุด กำลังดูแลความเป็นระเบียบเรียบร้อยภายในห้องสมุดแห่งนี้ ซึ่งในยามพักกลางวัน ห้องสมุดเป็นแหล่งหย่อนใจหนึ่งที่เด็กๆ ชอบเข้ามาผ่อนคลาย โดยภายในห้องสมุดแห่งได้รับการตกแต่งด้วยบรรยากาศที่เป็นมิตร สังเกตได้จากเด็กๆ ที่เข้ามานั่งเล่นในมุมต่างๆ ในอิริยาบถที่ดูสบาย ซึ่งห้องสมุดแห่งนี้ ยังเป็นถึงห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบอีกด้วย

แน่นอนว่าทุกโรงเรียนต้องมีห้องสมุด เพื่อให้นักเรียนได้ค้นคว้าหาความรู้ เป็นกิจกรรมส่งเสริมการศึกษาอย่างหนึ่ง ซึ่งแต่เดิมโรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภูมีห้องสมุดธรรมดา นักเรียนเข้าใช้บ้าง แต่ไม่ถึงกับมาก เป็นห้องสมุดเฉลิมพระเกียรติ สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ เนื่องในวโรกาสพระราชพิธีมหามงคล เฉลิมพระชนมพรรษา 6 รอบ โดยเริ่มต้นสร้างขึ้นในปี 2544

ต่อมาราวปี 2552 โรงเรียนและชาวบ้านในพื้นที่ได้ช่วยกันสร้างห้องสมุดใหม่ เป็นอาคารหลังเดี่ยว ไม่รวมอยู่ในอาคารเรียนเหมือนก่อน พร้อมทั้งตกแต่ง จัดซื้ออุปกรณ์ใหม่ เพื่อให้ดูน่าใช้ และดึงดูดเด็กๆ จนวันนี้กล้าพูดได้ว่าห้องสมุดแห่งนี้ล้ำหน้ากว่าโรงเรียนอื่นๆ ในพื้นที่

ต่อมาทางโรงเรียนได้เห็นโครงการห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบ ของสำนักงานคณะกรรมการการศึกษาขั้นพื้นฐาน (สพฐ.) ทางโรงเรียนคิดว่าน่าสนใจ จึงจัดทำคลิปวิดีโอนำเสนอส่งเข้าร่วมประกวดกับ สพฐ. และได้รับคัดเลือกเป็นหนึ่งใน 60 ห้องสมุดมีชีวิตต้นแบบทั่วประเทศ รุ่นที่ 6 ในปี 2555 และเป็น 1 ใน 30 ที่ได้รับเงินสนับสนุนในการปรับปรุงห้องสมุด

"ทาง สพฐ. เชิญคณะครูจากโรงเรียน 60 แห่งไปอบรมร่วมกัน มี **โกมล อุฤทธิ์** ผู้อำนวยการโรงเรียน ครูบรรณารักษ์ ครูเทคโนโลยี ศึกษานิเทศ อบรมที่โรงแรมปริ๊นซ์ พาเลซ" ครูจามีนยังจำได้ดี

สพฐ. โอนเงินสนับสนุนให้ในวันที่ไปอบรม เป็นจำนวน 240,000 บาท พอกลับมาถึงโรงเรียน ทาง ผอ. จึงดำเนินการปรับปรุงห้องสมุดตามข้อกำหนดคือ เงินจำนวน 100,000 บาทแรก ให้นำมาปรับปรุงด้านกายภาพ เช่น จากเดิมที่เป็นฝ้าแขวน ก็เปลี่ยนเป็นฝ้าหลุม แต่งบประมาณกลับไม่เพียงพอ ทางคณะครูจึงช่วยกันจ่ายค่าหลอดไฟและป้ายห้องสมุด ผอ. บริจาคเครื่องปรับอากาศ ส่วนอีก 100,000 บาทต่อมา นำมาซื้อหนังสือ และเงิน 40,000 บาทสุดท้าย เป็นค่าใช้จ่ายในการเดินทางไปอบรมที่พัทยา จังหวัดชลบุรี ซึ่งเป็นการพานักเรียนไป แล้วกลับไปจัดนิทรรศการที่โรงแรมปริ๊นซ์ พาเลซ จากนั้นกลับมาเป็นตัวแทนในการเผยแพร่ความรู้ให้กับครูกลุ่มภาคเหนือ ที่จังหวัดพิษณุโลก

"จากที่ไปอบรม บริษัทหนังสือก็มาโฆษณาหนังสือ พอกลับมาก็มาประชุม ช่วยกันเลือกหนังสือจากแค็ตตาล็อกแล้วสั่งซื้อ ทางโรงเรียนไม่ได้จับเงิน แต่ทำโครงการเสนอความต้องการไป" ครูจามีนอธิบาย

ต่อมาในปี 2556 และ 2557 สพฐ. ให้งบประมาณสำหรับต่อยอดห้องสมุด โดย ผอ.โกมล ไปดูงานแล้วนำคำแนะนำจากผู้เชี่ยวชาญการวางแผนผังห้องสมุดมาจัดการซื้อหนังสือ เก้าอี้ โซฟา ต่อรังผึ้งโดยมีต้นแบบจากทีเค ปาร์ค ทำสีสันให้น่าดึงดูด เพราะอยากให้เด็กๆ ชอบ

นอกเหนือจาก สพฐ. แล้ว ในปี 2557 องค์การบริหารส่วนจังหวัดเพชรบูรณ์ยังได้มอบหนังสือมูลค่า 100,000 บาท และสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบูรณ์เขต 1 มอบหนังสือเพิ่มเติมมูลค่า 80,000 บาท ด้วยเห็นว่าที่นี่เป็นห้องสมุดต้นแบบ

“ทั้งครู นักเรียน ช่วยกันเลือก จนเวลานี้ห้องสมุดมีหนังสือมากมายให้เลือกอ่านเพิ่มความรู้” ครูจามีนว่า

นอกจากจะมีพื้นที่ให้บริการที่น่านั่งแล้ว ห้องสมุดยังมีโซนเพื่อความบันเทิง เป็นห้องปรับอากาศ มีเครื่องเสียง ซึ่งครูจามีนบอกว่า ในอนาคตจะขยายพื้นที่ห้องสมุด และติดเครื่องปรับอากาศเพิ่ม

“เราให้เด็ก รวมไปถึงผู้ปกครองเด็กสมัครสมาชิกฟรี เพื่อยืมหนังสือกลับไปอ่านที่บ้าน โดยไม่มีค่าบริการ นอกจากนี้วันเสาร์อาทิตย์และวันหยุดนักขัตฤกษ์ก็ยังเปิดทำการ เพราะโรงเรียนเคยโดนไฟไหม้ เลยมีการกำหนดให้มีครูเวรประจำวัน และเพื่อไม่ให้ครูมานั่งเฉยๆ จึงเปิดห้องสมุด เด็กนักเรียนที่บ้านอยู่ใกล้ก็ชอบมาวิ่งเล่น มาเล่น Wi-fi” ครูจามีนเสริม

ที่ว่าห้องสมุดมีชีวิตก็คงเป็นเพราะที่นี่ไม่ได้มีแค่หนังสือ หากแต่มีเด็กๆ ที่หมุนเวียนเข้ามาใช้บริการอย่างไม่ขาดสาย ทั้งยังไม่เคยหยุดการพัฒนา จนทำให้ห้องสมุดแห่งนี้เป็นที่รวมของความรู้ และเสียงหัวเราะจากความสุขของเด็กๆ

ศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชน

ด้านข้างของอาคารสำนักงานเทศบาลตำบลวังชมภู มีอาคารหลังเล็ก ซึ่งเป็นที่ทำการของกองการศึกษา ซึ่งบริเวณชั้นล่างได้มีการจัดห้องไว้เป็นศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีชุมชน ซึ่งมีคอมพิวเตอร์เพื่อการเรียนรู้คอยให้บริการประชาชนทุกเพศทุกวัยมากกว่า 10 เครื่อง

"ดั้งเดิมเลย อดีตนายกฯ **เอนก นาควิจิตร** ทำห้องคอมพิวเตอร์ของชุมชนอยู่แล้ว มีคอมพิวเตอร์ 4 เครื่อง เปิดให้ประชาชนเข้ามาใช้" **อรวารี เอี่ยมราคิน** เจ้าหน้าที่กองการศึกษา ผู้ดูแลศูนย์ไอซีที เท้าความให้ฟัง

ต่อมาในปี 2552 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร (กระทรวงไอซีที) มีนโยบายกระจายความรู้ด้านไอซีทีสู่ชุมชนทั่วประเทศ โดยประชาสัมพันธ์มายังหน่วยงานท้องถิ่น ในเวลานั้นทางเทศบาลได้สำรวจความคิดเห็นของชาวบ้านในเขตเทศบาลตำบลวังชมภู ซึ่งเห็นชอบอย่างเป็นเอกฉันท์ให้ดำเนินกิจกรรมในพื้นที่

เมื่อได้รับไฟเขียวจากประชาชน ทางเทศบาลจึงทำเรื่องกลับไปที่สำนักงานสถิติจังหวัด ซึ่งเป็นผู้แทนของกระทรวงไอซีที ได้ส่งคนเข้ามาสำรวจความพร้อมของพื้นที่ จากนั้นทำการประเมิน แล้วส่งเรื่องกลับไปที่กระทรวงไอซีที จนได้รับอนุมัติเครื่องคอมพิวเตอร์ให้ 16 เครื่อง (รวมเครื่องแม่) พร้อมโปรเจคเตอร์ อินเทอร์เน็ต กล้องถ่ายรูป วีดีโอ และเครื่องพิมพ์

ทางเทศบาลตำบลได้แต่งตั้งคณะกรรมการบริหารศูนย์ฯ มีนายกเทศมนตรีเป็นประธาน มีชุมชนและสถานศึกษามาเป็นคณะกรรมการร่วม และมีตัวขับเคลื่อนคือเจ้าหน้าที่กองการศึกษา คอยเป็นเจ้าหน้าที่ให้บริการแก่ประชาชน

ศูนย์ไอซีทีแห่งนี้เปิดบริการทุกวันจันทร์ถึงวันศุกร์ตามเวลาราชการ หากต้องการใช้บริการในวันเสาร์และอาทิตย์ สามารถแจ้งได้ที่เจ้าหน้าที่ของเทศบาลที่อยู่เวรประจำวัน

"จะมีช่วงปิดภาคเรียนที่มีผู้ใช้บริการค่อนข้างเยอะทุกวัน โดยศูนย์ฯ ไม่ว่าๆ จะต้อง

อนุชิต ดาทอง

อรวารี เอี่ยมราคิน

ใช้เพื่ออะไร สามารถเล่นเกม หรือหาความบันเทิงได้ โดยทางผู้วางระบบจะคอยกลั่นกรองและป้องกันการเข้าถึงเว็บไซต์ที่ไม่เหมาะสม ทั้งการโหลดบิท เว็บไซต์ลามกอนาจาร โดยแต่ละคนจะใช้ได้คราวละสองชั่วโมง ทุกคนต้องสมัครเข้าใช้งาน ทางศูนย์ฯ จะมีรหัสผ่านให้" **อนุชิต ดาทอง** ผู้อำนวยการกองการศึกษา อธิบาย

ในรอบปีที่ผ่านมา หรือปีงบประมาณ 2557 อรวารีเปิดเผยข้อมูลทางสถิติของศูนย์ฯ ว่ามีประชาชนมาใช้บริการ 977 คน มีทั้งใช้เพื่อทำงานและเพื่อความบันเทิง ส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้ชาย ใช้มากในช่วงปิดเทอม แล้วก็ประชาชนทั่วไป รวมถึงศูนย์เพาะชำกล้าไม้เพชรบูรณ์ (อยู่ในพื้นที่ตำบลวังชมภู) ที่มักมาขอความอนุเคราะห์ใช้เครื่องคอมพิวเตอร์ที่ศูนย์ฯ แห่งนี้ทำงาน

เหตุที่ได้ชื่อว่า 'ศูนย์การเรียนรู้' เพราะที่นี่ไม่ได้ให้บริการแต่เครื่องคอมพิวเตอร์และอุปกรณ์เท่านั้น แต่ยังให้บริการด้านความรู้แก่ประชาชน หลายครั้งๆ โรงเรียนทั้งในและนอกเขตเทศบาล มาติดต่อให้เป็นวิทยากร จัดการเรียนการสอนร่วมกับโรงเรียน

นอกจากนี้ ทางศูนย์ไอซีทียังจัดทำโครงการให้ความรู้แก่กลุ่มเป้าหมายในพื้นที่ โดยของบประมาณสนับสนุนจากกระทรวงไอซีที ทำกิจกรรมเสริมพิเศษกับเด็กนักเรียนในพื้นที่ ชมรมผู้สูงอายุ หรือหน่วยงานอย่าง กศน.วังชมภู ซึ่งจัดการเรียนการสอนคอมพิวเตอร์พื้นฐาน อินเทอร์เน็ตพื้นฐาน และแท็บเล็ตพื้นฐาน

"สอนผู้สูงอายุจะยากหน่อย แต่เขาจะชอบให้สอน มีสอนการใช้อินเทอร์เน็ต พิมพ์งานเล็กๆ น้อยๆ ทำปกรายงาน" อรวารีอธิบาย

นับได้ว่าศูนย์การเรียนรู้ไอซีทีของชุมชนวังชมภู ไม่เพียงสร้างโอกาสให้ประชาชนเข้าถึงเทคโนโลยีอย่างเท่าเทียม แต่ยังถ่ายทอดความรู้ด้านเทคโนโลยีตามความต้องการของประชาชนแต่ละกลุ่ม ในยุคสมัยที่เทคโนโลยีไม่ใช่เรื่องไกลตัวอีกต่อไป

เยาวชนยามว่างสร้างอาชีพ

ดนตรีและกีฬา คือความชอบส่วนตัวของ **จักรพงษ์ เจริญสุข** โดยแรกเริ่มเดิมที จักรพงษ์เปิดกิจการห้องซ้อมดนตรี จนประมาณปี 2553 ก็เริ่มรวบรวมเยาวชนเข้ามาเล่นดนตรีจริงจังที่ห้องซ้อม ซึ่งมีทั้งกีตาร์ เบส กลอง รวมถึงเล่นกีฬาควบคู่ไป

เยาวชนจะมารวมกลุ่มกันที่ห้องซ้อมดนตรีช่วงหลังเลิกเรียนและวันเสาร์อาทิตย์ คนที่เล่นไม่เป็น ก็จะมีรุ่นพี่คอยสอน แต่ช่วงที่มากันเยอะ จักรพงษ์จะพาครูที่เป็นนักดนตรีมาสอนเป็นคอร์ส

จากเดิมที่เคยทำห้องซ้อมดนตรีเป็นธุรกิจกลับกลายเป็นพื้นที่แห่งโอกาส โดยเริ่มผลักดันเยาวชนสู่เวทีประกวด พาไปออกงานต่างๆ เพื่อพัฒนาความเป็นมืออาชีพ เริ่มจากงานวัด งานเทศบาล จนถึงไปเล่นดนตรีเปิดหมวกเพื่อหารายได้ให้วัดและโรงเรียน ซึ่งส่วนใหญ่เยาวชนกลุ่มนี้ก็อยู่ในวงดนตรีของโรงเรียนด้วย

“เด็กมาซ้อมกันอยู่ทุกอาทิตย์ ชุดนี้มีประมาณ 7-8 คน ถือว่าน้อยลงถ้าเทียบกับเมื่อก่อน เพราะตั้งแต่ที่โรงเรียนมีห้องซ้อม เด็กก็ไปที่โรงเรียน แต่ตรงนี้ก็ยังสนับสนุน” จักรพงษ์บอก

จักรพงษ์ เจริญสุข

นอกจากนี้ เยาวชนบางคนที่ไม่ถนัดเรื่องดนตรี ทางจักรพงษ์ก็สนับสนุนเรื่องอาชีพ โดยสอนให้ขับรถแบ็คโฮ รถแทรกเตอร์ รถดั๊มพ์ รวมถึงงานเกี่ยวกับเครื่องจักรหนัก ด้วยจักรพงษ์มีธุรกิจรับเหมาด้วย

โดยในส่วนของกลุ่มเครื่องยนต์กลไก ตอนนี้มีเยาวชนอยู่ 10 กว่าคน เข้ามาเรียนรู้ตามความสนใจ อาศัยเรียนรู้จากช่างในโรงงาน จากที่ไม่เป็นอะไรเลย ที่นี่ก็ติดอาวุธเป็นวิชาความรู้สายอาชีพ สามารถหารายได้เลี้ยงตัวเองได้

นอกจากนี้ในช่วงเวลาเย็น กลุ่มของจักรพงษ์จะมารวมตัวกันเล่นกีฬา ซึ่งตอนนี้มีเด็กๆ ในพื้นที่ตำบลประมาณ 20 กว่าคน มารวมตัวเล่นฟุตบอลช่วงหกโมงเย็นทุกวัน ที่สนามใกล้โรงเรียนบ้านคลองห้วยนา ซึ่งได้รับงบประมาณจากเทศบาลมาทำสนามพื้นยางให้ โดยมีการตั้งเป็นทีมเพื่อส่งแข่งขันในพื้นที่ใกล้เคียง แต่นั่นเป็นผลพลอยได้ ที่อยู่นอกเหนือจากการได้ออกกำลังกาย

“ที่บ้านยังมีกระสอบทราย นวมเอาไว้ ใครอยากชกมวยก็ชก แล้วยังมีจักรยานตอนนี้มีอยู่ 7 คัน ไว้ให้เด็กไปรวมกับกลุ่มผู้ใหญ่ ซึ่งเป็นกลุ่มคนรักจักรยานวังชมภู

ทุกวันนี้กลุ่มเยาวชนยามว่างสร้างอาชีพยังคงปลุกปั้น และติดอาวุธทางปัญญาให้เด็กรุ่นใหม่อย่างต่อเนื่อง มีตั้งแต่เด็กน้อยอายุ 5 ขวบที่สนใจตีกลอง ไปจนถึงเยาวชนวัย 25 ปี ส่วนใหญ่เป็นเด็กผู้ชาย งานนี้เรียกได้ว่าเด็กๆ ได้ทำสิ่งที่ชอบ ส่วนจักรพงษ์ก็ชอบสิ่งที่ทำ

“ที่ทำคือได้ใจ ได้ความรู้สึก ครั้งหนึ่งผมเคยเป็นเด็กอายุ 15-16 ที่อยากเล่นดนตรีมาก แต่ไม่มีคนสนับสนุน ก็ดิ้นรนเอง” จักรพงษ์บอก “จากวันนั้นผมก็ตั้งปณิธาน ถ้ามีโอกาส จะสร้างโอกาสให้กับคนอื่น ถ้าเขาทำสำเร็จ ผมก็ดีใจ”

ทุกวันนี้เด็กรุ่นแรกๆ ที่มาซ้อมดนตรีได้เป็นนักดนตรีอาชีพ หลายคนไปเล่นตามร้านอาหาร บางคนไปเล่นกับวงใหญ่ๆ ส่วนกลุ่มเครื่องยนต์ ตอนนี้มีอยู่ 4-5 คนที่กลายเป็นช่างเต็มตัว

“ถ้าคิดดี อยากทำ รักในสิ่งที่ชอบ...จะจัดให้” จักรพงษ์ทิ้งท้าย

สุขภาพชุมชน
Health

ระบบการดูแลสุขภาพของที่นี่เพียบพร้อมอยู่แล้ว แต่จุดเด่นที่สำคัญอีกอย่าง คือการส่งเสริมให้ประชาชนลุกขึ้นมาจัดการสุขภาพด้วยตัวเองก่อน เพื่อสร้างสุขภาพให้แข็งแรง โดยมีศูนย์กลางสนับสนุนคือกองทุนหลักประสุขภาพเทศบาลตำบลวังชมภู

กองทุนหลักประกันสุขภาพตำบลวังชมภู

ชญานิษฐ์ เพชรอุดม

เทศบาลตำบลวังชมภูเป็นเทศบาลขนาดกลาง มีประชากรในเขตการปกครอง 4,042 คน มีผู้สูงอายุที่ลงทะเบียนรับเบี้ยยังชีพราว 500 คน โดยทางเทศบาลได้เข้าร่วมโครงการหลักประกันสุขภาพกับสำนักงานหลักประกันสุขภาพแห่งชาติ (สปสช.) ในปี 2553 โดยนายกเทศมนตรีในเวลานั้นได้มอบหมายให้กองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อมเป็นกำลังสำคัญในการดูแล

ทาง สปสช. กำหนดให้แต่งตั้งคณะกรรมการไม่น้อยกว่า 15 คน โดยมีนายกเทศมนตรีเป็นประธานโดยตำแหน่ง ปลัดเป็นเลขานุการ ตัวแทนจากสมาชิกสภาเทศบาล ตัวแทนจาก อสม. ตัวแทนจากโรงพยาบาลในพื้นที่ และผู้ทรงคุณวุฒิ โดยมีกองสาธารณสุขเป็นคณะอนุกรรมการ คอยช่วยดูแลเรื่องจัดการประชุม ดูแลเอกสารการเบิกจ่าย เปิดบัญชีกองทุนหลักประกันสุขภาพระดับท้องถิ่น มีการนัดคณะกรรมการบริหารทั้ง 15 คน ตลอดจนกลั่นกรองโครงการต่างๆ ที่มีเสนอเข้ามา ก่อนส่งต่อคณะกรรมการหลักพิจารณาอนุมัติโครงการต่อไป

ชญานิษฐ์ เพชรอุดม รักษาการผู้อำนวยการกองสาธารณสุขและสิ่งแวดล้อม ย้อนความให้ฟังว่า ในปีแรก (2553) ได้งบประมาณจาก สปสช. 85,000 บาท เทศบาลอุดหนุนร้อยละ 50 แต่ตั้งแต่ปี 2556 เทศบาลให้งบประมาณทบเท่าตัว

ชาวบ้านแต่ละกลุ่มจะเสนอโครงการเข้ามา เช่น กลุ่มผู้สูงอายุ อยากทำเรื่องใดก็นำเสนอเข้ามา ทางคณะอนุกรรมการจะคอยกลั่นกรองถึงความสอดคล้องกับเงื่อนไข ถ้าเห็นว่าเป็นไปตามเกณฑ์ ก็จะทำรายงานเตรียมให้กับคณะกรรมการ เพื่อพิจารณาอนุมัติต่อไป

"ปีแรกเราอนุมัติโครงการกองทุนแม่ของแผ่นดินที่ประชาชนเสนอมา ขออบรมเด็กและเยาวชนให้ห่างไกลยาเสพติด เนื่องจากพื้นที่ของเทศบาลเป็นเขตเมือง เรื่องยาเสพติดเป็นประเด็นที่ค่อนข้างล่อแหลม" ชญานิษฐ์ชี้ให้เห็น "ครั้งนั้นมีเด็กจากพื้นที่เทศบาลเข้าร่วมจำนวน 150 คน หลังอบรมครั้งนี้ บวกกับที่เรามีสายตรวจร่วมใจฯ ทำให้ยาเสพติดในพื้นที่ลดลงจนแทบไม่เหลือ"

พอปีที่สองก็อบรมต่อยอด ให้ความรู้เพิ่มเติมเรื่องยาเสพติด มีเป้าหมายก็คือการขยายจากเด็กและเยาวชนไปสู่บุคคลทั่วไป โดยให้ทางผู้ปกครองรวมทั้งแกนนำช่วยกันดูอีกส่วนหนึ่งเพื่อให้พื้นที่ปลอดยาเสพติด ปีล่าสุด (2558) ไม่ได้ขอโครงการเข้ามา เพราะกลุ่มเป้าหมายครอบคลุมแล้ว

ที่เด่นๆ คือโครงการออกกำลังกายทุกเย็นเพื่อซ่อมและสร้างสุขภาพ บริเวณลานกิจกรรมใกล้กับที่ทำการกองสาธารณสุข จากที่เคยเป็นโรคประจำตัว ความดัน เบาหวาน บางคนลดยาลงได้

อีกโครงการเป็นของชมรมผู้สูงอายุ ที่ผู้สูงอายุตั้งกันเอง มีการเชิญวิทยากร ซึ่งเป็นคุณหมอจากโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ เข้ามาให้ความรู้เกี่ยวกับการดูแลสุขภาพเบื้องต้น การปฏิบัติตัวเมื่ออยู่ที่บ้าน และยังให้ความรู้คนใกล้ชิดเพื่อให้ดูแลสมาชิกที่ป่วย รวมถึงเป็นภูมิคุ้มกันในการดูแลตัวเอง

ส่วน อสม. ก็เขียนโครงการคัดกรองโรคให้กับผู้สูงอายุในวันรับเบี้ยยังชีพ จะเห็นว่าแต่ละกลุ่มมีความเชื่อมโยงกัน และกระตุ้นการดูแลสุขภาพของผู้สูงอายุได้

ชมรมแอโรบิกก็ของบไปอบรมผู้นำเต้นในชุมชนย่อยของตัวเอง จะได้ไม่ต้องมาที่ลานกิจกรรม อย่างชุมชนที่อยู่ค่อนข้างไกล ก็ได้อบรมผู้นำเต้นแล้วไปต่อยอด เกิดเป็นกิจกรรมแอโรบิกในโรงเรียน ทั้งโรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู โรงเรียนวังชมภูวิทยาคม (โรงเรียนอบจ.) จนวันนี้มีเด็กชั้นประถมศึกษาปีที่ห้าและหก สามารถนำเต้นหน้าเสาธงได้

นอกจากนี้ ยังมีโครงการด้านการส่งเสริมดูแลสุขภาพอีกกว่าสิบโครงการที่เกิดขึ้นในตำบลวังชมภู ซึ่งตามข้อมูลเชิงสถิติชี้ว่า ในขวบปีแรก (2553) มีถึง 13 โครงการ และล่าสุดปี 2558 มีถึง 17 โครงการ ซึ่งล้วนเป็นโครงการที่เกิดจากความตั้งใจของคนเทศบาลตำบลวังชมภู

อาสาสมัครฉุกเฉิน

กรกิต คำหงษา

สราวุธ จารย์คำมา

ไม่มีใครรู้ล่วงหน้าว่าอุบัติเหตุจะเกิดขึ้นเมื่อไร ที่ไหน และแน่นอนว่าเมื่อเหตุเกิดขึ้นแล้ว ความช่วยเหลือต้องไปถึงอย่างเร็วที่สุด ยิ่งในเขตเทศบาลตำบล ซึ่งมักมีเหตุด่วนมากเป็นพิเศษ ด้วยเป็นพื้นที่ที่มีประชากรหนาแน่น จึงทำให้ต้องมีการเตรียมความพร้อมเพื่อรับมือกับสถานการณ์ฉุกเฉินที่อาจจะเกิดขึ้นได้ทุกเมื่อ

สราวุธ จารย์คำมา และ **กรกิต คำหงษา** ตัวแทนทีมกู้ชีพประจำเทศบาลตำบลวังชมภู ประจำอยู่ที่สำนักงานเทศบาลในวันนั้น มาเล่าประสบการณ์การทำงานให้ฟัง

ก่อนหน้าที่จะมาเป็นทีมกู้ชีพ สราวุธเป็นพนักงานขับรถของเทศบาลมาตั้งแต่ปี 2550 พอปี 2552 ได้เข้าอบรมผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (First Responder : FR) ที่โรงพยาบาลเพชรบูรณ์ ในปีต่อมาได้อบรมกู้ภัยที่วิทยาลัยป้องกันและบรรเทาสาธารณภัย วิทยาเขตพิษณุโลก เขต 9 เรื่องการดับเพลิงและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้อง

ขณะที่กรกิตเป็นพนักงานเทศบาลมาตั้งแต่ปี 2547 ขณะนั้นทำหน้าที่เป็นช่างไฟ ต่อมาปี 2549 รับหน้าที่ขับรถตรวจการทั่วไป ขับรถตรวจการณ์แบบมีไฟฉุกเฉินรับส่งผู้ป่วย พอปีต่อมาได้เข้าอบรมผู้ปฏิบัติการฉุกเฉินเบื้องต้น (FR) ตามโครงการ "หนึ่งตำบล หนึ่งทีมกู้ชีพกู้ภัย" กับกรมป้องกันและบรรเทาสาธารณภัยจังหวัดเพชรบูรณ์ ก่อนจะได้มาเป็นหัวหน้าชุดกู้ชีพกู้ภัยของเทศบาลตำบลวังชมภู ในปี 2551

กระทั่งในปี 2556 สราวุธและกรกิตได้เข้าอบรมเวชกรฉุกเฉินระดับต้น (EMT-B) ที่วิทยาลัยพยาบาลนครสวรรค์ ทั้งเรื่องการช่วยเหลือคนเจ็บ วัดความดัน เจาะเลือด ตรวจ

เบาหวาน การให้ออกซิเจน การช่วยเหลือทำคลอด วัดไข้ทั่วไป การทำแผล ห้ามเลือด รวมทั้งการใช้วิทยุสื่อสาร ระเบียบมาตราของการแพทย์ฉุกเฉิน โดยใช้เวลาอบรม 18 วัน

ในยามที่ไม่ได้อออกปฏิบัติหน้าที่ ทีมกู้ชีพที่เข้าเวรต้องคอยตรวจเช็คสภาพรถฉุกเฉินที่ใช้ออกวิ่ง รวมถึงเครื่องไม้เครื่องมือในการกู้ชีพกู้ภัย และคอยทำความสะอาด เพื่อให้อุปกรณ์ต่างๆ มีความพร้อมใช้งานได้ทันทีตลอด 24 ชั่วโมง

นอกเหนือจากอุบัติเหตุฉุกเฉินแล้ว ทีมกู้ชีพยังคอยทำหน้าที่รับส่งผู้ป่วยระหว่างโรงพยาบาล หรือจากบ้านไปยังโรงพยาบาล โดยการประสานความร่วมมือจากโรงพยาบาลเพชรบูรณ์ และประชาชนในเขตเทศบาล โดยชาวบ้านสามารถติดต่อแจ้งเหตุที่กรกิตได้โดยตรง หรือติดต่อผ่านเลขหมายของสำนักงานเทศบาลตำบลวังชมภู และศูนย์นเรนทร 1669

ช่วงที่งานชุกที่สุดก็เห็นจะไม่พ้นเทศกาลปีใหม่ สงกรานต์ รวมถึงช่วงฤดูฝน ซึ่งมีอุบัติเหตุเกิดขึ้นบ่อยครั้ง

“อันดับแรกต้องตั้งสติ บอกสถานที่ บอกอาการผู้ป่วย และแจ้งเบอร์ติดต่อกลับ” คือสิ่งสำคัญจากใจทีมกู้ชีพ ที่อยากฝากถึงทุกคน “และอย่าโทรมาแกล้ง” ...นี่ก็สำคัญ

วู้ดบอล

เพี้ยน พุ่มฟัก

ความพิเศษข้อหนึ่งของกีฬาวู้ดบอลคือ เล่นได้ทุกวัย ไม่ว่าจะเป็นวัยเรียน วัยทำงาน หรือวัยสูงอายุ แต่จะเป็นที่นิยมมากในหมู่ผู้สูงวัย เพราะเป็นกีฬาที่ไม่เน้นพละกำลัง เล่นไปตามจังหวะ ไม่เร่งร้อน ทั้งยังเป็นการมารวมกลุ่มพบปะพูดคุยกับเพื่อนวัยเดียวกันด้วย

วันนี้กีฬาวู้ดบอลแพร่หลายในทุกภูมิภาคทั่วประเทศ จนได้รับการบรรจุเข้าเป็นกีฬาแห่งชาติ มีจัดแข่งขันทุกปี โดยที่ตำบลวังชมภูนั้น ทางเทศบาลได้จัดตั้งชมรมวู้ดบอลขึ้นเมื่อปี 2551 ในสมัยที่ **เอนก นาควิจิตร** เป็นนายกเทศมนตรี ซึ่งได้สนับสนุนอุปกรณ์การเล่นให้ 6 ชุด แก่ทั้ง 6 ชุมชนในเขตเทศบาลตำบลวังชมภู พร้อมทั้งจัดแข่งขันในงานกีฬาสัมพันธ์ของเทศบาล โดยมีสมาชิกรุ่นแรกเป็นกลุ่มกรรมการชุมชนทั้ง 6 ชุมชน

ในเวลานั้น **เพี้ยน พุ่มฟัก** ประธานชมรมกีฬาวู้ดบอลเทศบาลตำบลวังชมภู เป็นกรรมการชุมชนอยู่ จึงได้เข้าร่วมแข่งขันตั้งแต่ยุคบุกเบิก กระทั่งปี 2552 ก็ไปอบรมที่วิทยาลัยพลศึกษา จังหวัดเพชรบูรณ์ แล้วมาถ่ายทอดความรู้ภายในชุมชน

ในช่วงแรก แม้จะเล่นเป็นบ้างไม่เป็นกันบ้าง แต่ทุกคนก็มาฝึกเพื่อออกกำลังกาย ตอนหลังเริ่มออกไปแข่งตามจังหวัดต่างๆ ที่ส่งหนังสือมาเชิญ ทั้งนครสวรรค์ พิษณุโลก แพร่ สุโขทัย ขอนแก่น อุดรธานี อุตรดิตถ์ มหาสารคาม ไปทุกแห่งทุกที่เพื่อหาประสบการณ์ โดยได้รับงบสนับสนุนจากกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลวังชมภู ต่อเนื่อง 2 ปี ก่อนจะบรรจุเข้าเป็นเทศบัญญัติ

“เดินทางไปด้วยรถส่วนตัว ได้ค่าเบี้ยเลี้ยง 150 บาท ที่พัก 300 บาท ส่วนค่าน้ำมันจ่ายกันเอง” เพี้ยนว่า “ตอนหลังเขาไม่ค่อยเชิญแล้ว เพราะไปกวาดรางวัลเขามาหมด”

กีฬาวู้ดบอลต้องใช้ประสบการณ์ รวมทั้งสมาธิสูงในการเล่น กองเชียร์จึงต้องงดใช้เสียง ส่วนใหญ่จะเล่นในสนามหญ้าเป็นหลัก มีสนามดินบ้าง และเล่นได้ดีช่วงปลายฝนต้นหนาว เพราะอากาศดี ไม่มีฝน หญ้าไม่ค่อยยาว

ชมรมฯ มีนักกีฬาประมาณ 80 กว่าคน ทั่วตำบล ฝึกซ้อมและเข้าแข่งขันรายการต่างๆ อย่างต่อเนื่อง อย่างเดือนสิงหาคมที่ผ่านมาก็เข้าร่วมการแข่งขันกีฬาและนันทนาการผู้สูงอายุแห่งประเทศไทย ส่วนรายการใหญ่ๆ คือ การเป็นตัวแทนไปแข่งกีฬาแห่งชาติเดือนธันวาคม 2558 โดยครั้งนี้ส่งทีมหญิง ทีมชาย ทีมละ 6 คน และมีเดี่ยว (แฟร์เวย์) อีก 2 คู่

ปัจจุบันตำบลวังชมภูมีสนามวู้ดบอล 2 แห่ง คือที่ อบต.วังชมภู และที่เทศบาลตำบลวังชมภู โดยช่วงที่มีการแข่งขันจะนัดซ้อมเวลาบ่ายสองโมงทุกวัน มีสมาชิกมาร่วมซ้อมประมาณ 12-20 คน ถ้าเป็นฤดูทำนาจะมากันน้อยหน่อย และหากเป็นฤดูฝนจะหยุดซ้อมเพราะสนามเปียก ไม่สามารถเล่นได้

กว่าจะมาถึงจุดนี้ ชมรมต้องฟันฝ่ามาเยอะ ถ้วยรางวัลหลากสีสันหลายขนาดที่เรียงรายอยู่คือกำลังใจให้ฝึกซ้อม ส่วนเงินรางวัลที่ได้ นำมาต่อยอดซื้ออุปกรณ์การเล่น ซึ่งเป็นของส่วนตัว โดยอุปกรณ์การเล่นแต่ละชิ้นมีราคาค่อนข้างสูง เพราะหากเป็นรายการแข่งระดับนานาชาติ จะมีการกำหนดให้ใช้อุปกรณ์ที่ได้มาตรฐานสากล

“ที่ได้รับการยอมรับต้องของประเทศไต้หวัน รายการใหญ่ก็ใช้ของดี ส่วนสนามย่อยๆ ตามภูมิภาค หลักเกณฑ์ไม่ได้เข้มงวดเรื่องอุปกรณ์เท่าไร” เพี้ยนว่า

ทุกวันนี้ชมรมยังเดินสายแข่งขันในหลายรายการ เป็นการหาประสบการณ์ ความท้าทายใหม่ ซึ่งในวัยที่ล่วงเลยมาจนถึงวันนี้ การแข่งขันจึงเป็นการแข่งขันกับตัวเองเสียมากกว่า เสริมกำลังกาย กำลังใจ ทั้งยังได้พบปะเพื่อนวัยเดียวกันจากท้องถิ่นอื่น ส่วนรางวัลถือเป็นเกียรติยศ เป็นความภาคภูมิใจ อย่างรางวัลกีฬาแห่งชาติขอนแก่น ครั้งที่ 40 เหรียญทอง ประเภทหญิงแฟร์เวย์ ปี 2555 ซึ่งชมรมมักได้ในรายการนี้เป็นประจำทุกปี

“ส่วนเหรียญทองประเภททีมยังไม่เคยได้ ได้แต่เหรียญเงิน ก็ได้แต่หวังว่าอีกไม่นาน” เพี้ยนทิ้งท้าย

ชมรมผู้สูงอายุ

สมพร กลิ่นสุคนธขจร

หากเดินผ่านบริเวณท่ารถช่วงหกโมงเย็นของทุกวัน จะเห็นผู้สูงอายุในเขตเทศบาลวังชมภู 20 กว่าคน มารวมตัวกันรำไม้พลองและรำไทเก๊ก กระทั่งหนึ่งทุ่มจึงแยกย้ายกันกลับบ้าน นับเป็นหนึ่งในกิจกรรมประจำของชมรมผู้สูงอายุตำบลวังชมภู

สมพร กลิ่นสุคนธขจร ประธานชมรมผู้สูงอายุ ย้อนความให้ฟังว่า ตนเองรวมกลุ่มกับเพื่อนประมาณ 50 กว่าคน รำไม้พลองรำไทเก๊กกันตั้งแต่ปี 2549 หากแต่ไม่ได้เป็นชมรมอย่างเป็นทางการ โดยมารวมกันเพื่อออกกำลังกายในแบบที่ตนเองชื่นชอบ

"แรกๆ จ้างครูมาสอนรำไม้พลอง โดยได้รับงบประมาณจากกองทุนหลักประกันสุขภาพเทศบาลตำบลวังชมภู จนเมื่อเป็นแล้ว ก็ไม่ได้จ้าง รำกันเอง" สมพรว่า

ต่อมาในราวปี 2554 อดีตนายกเทศมนตรี **เอนก นาควิจิตร** เรียกผู้สูงอายุไปประชุมกันเพื่อจะก่อตั้งชมรมผู้สูงอายุอย่างเป็นทางการ ขณะนั้น สมพรในฐานะผู้ช่วยผู้ใหญ่บ้านก็เข้าร่วมประชุมด้วย ที่ประชุมเห็นพ้องต้องกัน จึงเลือกผู้นำขึ้นมา มีประธาน รองประธาน เลขานุการ เหรัญญิก ปฏิคม

ปัจจุบันชมรมผู้สูงอายุตำบลวังชมภูมีสมาชิกทั้งหมด 76 คน ส่วนมากอาศัยอยู่ในเขตเทศบาล เวลาเทศบาลมีกิจกรรมอะไรก็จะรวมตัวกันตั้งแต่ 50 -70 กว่าคน เพื่อมาช่วยงานที่เทศบาล ทั้งวันพ่อ วันแม่ ประเพณีสงกรานต์ วันเข้าพรรษา ขณะที่กิจกรรมออกกำลังกายก็ยังมีเหมือนเดิม

การรวมกลุ่มทำให้ผู้สูงอายุได้พบปะสังสรรค์กับเพื่อนๆ รุ่นราวคราวเดียวกัน นอกจากนั้น การได้ออกกำลังกายทุกวันยังทำให้ผู้สูงอายุมีสุขภาพกายที่ดี ไปพร้อมๆ กับสุขภาพใจด้วย

"ได้ออกแรงแล้วไม่ค่อยเครียด แข็งแรงไม่ปวดแข้งปวดขา" สมพรบอก

วัฒนธรรม
Culture

ผู้คนส่วนใหญ่ในตำบลวังชมภูเป็นคนพุทธ ซึ่งที่นี่ก็มีวัดสำคัญ ที่เป็นแหล่งสำหรับศึกษาปฏิบัติธรรม นอกจากนี้ยังมีมัสยิดอีกแห่งหนึ่ง ซึ่งเป็นมัสยิดแห่งเดียวในประเทศนี้กระมังที่ทาสีชมพู

ผู้สูงอายุปฏิบัติธรรมบ้านงามประทีป

ในช่วงเข้าพรรษา วันพระและวันสำคัญทางศาสนา ผู้สูงอายุ 23 คนที่มีความศรัทธาในพระพุทธศาสนา จะเข้ามารวมตัวกันที่วัดโนนประชาสรรค์ เพื่อปฏิบัติธรรมดำเนินวิถีของชาวพุทธผู้ยึดมั่น

"เริ่มตั้งแต่ปี..." อุดมและเพื่อนๆ ช่วยกันย้อนความจำกันอยู่ครู่ใหญ่ "2548 ใช่แล้ว ตอนนั้นมีเพื่อนไปผ่าตัดเต้านม กลับมาก็เลยชวนกันปฏิบัติธรรม ทีแรกรวมตัวกันได้เก้าคน มาปฏิบัติธรรมช่วงวันเข้าพรรษา มานอนค้างคืนที่วัดในวันพระเล็ก วันพระใหญ่ รวมไปถึงวันสำคัญต่างๆ เช่น วันพ่อ วันแม่ วันวิสาขบูชา วันมาฆบูชา" **อุดม วงค์พุฒ**, **สิน อุดแก้ว** และ **แสวง แก้วกองทรัพย์** ชาวบ้านหมู่ที่ 11 สมาชิกรุ่นก่อตั้งของกลุ่มผู้สูงอายุปฏิบัติธรรมบ้านงามประทีปช่วยกันย้อนความหลังให้ฟัง

สามเณรอธิวัฒน์ อินทะ

การปฏิบัติธรรมประกอบด้วยการนั่งสมาธิและสวดมนต์สี่ครั้ง คือหกโมงเช้าก่อนตักบาตร สามโมงเช้าก่อนพระฉันเพล ห้าโมงเย็น และสามทุ่มก่อนเข้านอน

ผู้สูงอายุที่มาปฏิบัติธรรมจะมาที่วัดตั้งแต่หกโมงเช้าเพื่อทำวัตรเช้าจากนั้นทำบุญตักบาตรพร้อมกับชาวบ้าน ประมาณสามโมงเช้าเริ่มทำวัตรสวดมนต์อีกรอบ ก่อนจะพักฉันเพลตอน 11 โมง พอถึงเวลาบ่ายโมงจะมีการสวดธรรมจักร ช่วงบ่ายสามถึงบ่ายสี่โมงเป็นเวลาพัก จากนั้นห้าโมงเย็นถึงหนึ่งทุ่มจะทำวัตรเย็น แล้วพักผ่อนชำระล้างร่างกายตามอัธยาศัย ก่อนรวมตัวกันประมาณสามทุ่มเพื่อสวดมนต์ สี่ทุ่มครึ่งนั่งสมาธิเดินจงกลม แล้วเข้านอน จากนั้นตื่นตีสามทำวัตรเช้า สวดมนต์นั่งสมาธิ เดินจงกลม ตีห้ารับศีลห้า แล้วแยกย้ายกันกลับบ้านในตอนเช้า

นอกจากการปฏิบัติธรรมแล้ว วัดโนนประชาสรรค์ยังเป็นสถานที่รวมใจของคนต่างวัยอีกด้วย **สามเณรอธิวัฒน์ อินทะ**

เล่าให้ฟังว่า ที่วัดจัดงานบุญปีละสี่ถึงห้าครั้ง คือในวันขึ้นปีใหม่ ทำบุญผเวสในเดือนสาม ตักบาตรเทโวในวันออกพรรษา และผ้าป่าในวันสงกรานต์ ซึ่งเวลาวัดจัดงาน จะมีทั้งแม่ขาวและเด็กนักเรียนจากโรงเรียนบ้าน กม.2 มาช่วยกันเตรียมงาน ทำความสะอาดวัด รวมถึงปฏิบัติธรรม

สามเณรอธิวัฒน์ยังให้ความรู้เพิ่มเติมว่า ยังมีงานบุญประเพณีท้องถิ่นอีกสองชนิดที่ทำผลัดกันทุกสามปี อย่างแรกคือบุญเบิกบ้าน หรือบุญซำฮะ ซึ่งทำที่บ้านหรือที่ศาลาอเนกประสงค์ บางครั้งทำที่ทางสามแพร่ง ถ้าทำคนเดียวจะทำกระทงเก้าห้อง ถ้าทำรวมกันจะเป็นกระทงเก้าชั้น และมีพระไปสวดสามคืน

เมื่อทำบุญเบิกบ้านครบสามปีแล้วจะทำบุญอีกชนิดหนึ่ง เรียกว่าการสะเดาะเคราะห์ต่อชะตา หรือเสียเคราะห์หลวง ซึ่งทำที่วัด โดยที่วัดโนนประชาสรรค์จะแต่งเครื่องไม่เหมือนกับที่อื่น คือมีข้าวดำ ข้าวแดง แกงส้ม แกงหวาน และมีเครื่องพัน (คือพันบุหรี่ให้ถึงพันมวน)

"สุขภาพดี จิตใจสบาย ใจเย็น ที่เคยหงุดหงิด ด่าลูกหลาน ก็ไม่ฉุนเฉียวอย่างนั้นแล้ว" อุดมพูดขึ้น

นับเป็นคุณค่าทางจิตใจที่ไม่อาจประเมินค่า และไม่สามารถซื้อหาได้จากที่ไหน แต่มีให้เก็บเกี่ยวไปฟรีๆ...

พระครูจำรัส อภิวัฑฒโน

ศูนย์พัฒนาคุณภาพชีวิต วัดวังชมภู

วัดคือสถานที่รวมจิตรวมใจของชาวพุทธ และมีความผูกพันใกล้ชิดกับวิถีชีวิตของชาวไทยมาแต่ครั้งอดีต สำหรับวัดวังชมภู นอกจากจะทำหน้าที่ของศาสนสถานแล้ว ยังมีความสำคัญอีกด้านคือ เป็นแหล่งพัฒนาด้านคุณธรรมจริยธรรมที่เปิดกว้างสำหรับทุกคน

"ในความเป็นจริงนั้น เมื่อปี 2530 ที่นี่เริ่มมีการบรรพชาสามเณรฤดูร้อน โดยเจ้าอาวาสรูปที่ 2 แล้วก็หยุดไปพักหนึ่ง กระทั่ง 2539 ก็กลับมาทำใหม่ โดย**พระครูกิตติคุณสาร** ซึ่งเป็นเจ้าอาวาสรูปที่ 3" **พระครูจำรัส อภิวัฑฒโน** ผู้ช่วยเจ้าอาวาสวัดวังชมภู ย้อนความให้ฟัง

ปี 2540 ทางวัดจัดอบรมโครงการพุทธบุตรเพื่อชีวิตใหม่ ให้แก่นักเรียนระดับมัธยมในจังหวัดเพชรบูรณ์ มีหลายโรงเรียนมาอบรม นอกจากนี้ยังมีการสอนพุทธศาสนาวันอาทิตย์ พระครูจำรัส ซึ่งในขณะนั้นยังเป็นฆราวาส

รับราชการครูอยู่ที่โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู ในตำแหน่งรองผู้อำนวยการ ก็ได้ช่วยเหลือวัดวังชมภูทุกปี ทั้งด้านประชาสัมพันธ์ หารายได้ และดูแลสามเณรภาคฤดูร้อนตลอดโครงการ

นอกจากนั้นแล้ว ที่นี่ยังจัดอบรมด้านคุณธรรมจริยธรรมแก่ข้าราชการ ทหาร ตำรวจ รวมทั้งประชาชนทุกกลุ่มวัย จากข้างนอกและในชุมชน จนได้เป็น 'สำนักงานพัฒนาคุณภาพชีวิตจังหวัดเพชรบูรณ์' มีพระครูกิตติคุณสาร เจ้าอาวาสขณะนั้น เป็นผู้อำนวยการ

ในปี 2556 เจ้าอาวาสกิตติคุณสารออกจากวัด พอดีกับที่พระครูจำรัสเกษียณอายุราชการและออกบวช จึงได้สานต่องานของวัดที่ทำร่วมกับชุมชนเรื่อยมา

"อาตมารับผิดชอบโรงเรียน อบจ. (โรงเรียนวังชมภูวิทยาคม) โรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู แล้วก็โรงเรียนบ้านนายม ไปเป็นวิทยากรอบรมค่านิยมโดยใช้หลักการของพระพุทธศาสนาเข้าไปจับ" พระครูจำรัสบอก

ปัจจุบันงานที่วัดดำเนินการต่อเนื่องอยู่ คือ การจัดโครงการลานธรรมลานวิถีไทยของสำนักงานวัฒนธรรมจังหวัดเพชรบูรณ์ กระทรวงวัฒนธรรม ซึ่งในโครงการนี้ประกอบด้วยโครงการย่อยๆ ถึง 4 โครงการ หนึ่งคือ โครงการวันมาฆบูชาส่งเสริมคุณธรรมนำสุขมาให้ ที่ทางวัดร่วมกับโรงเรียนบ้านสามแยกวังชมภู จัดกิจกรรมเวียนเทียน ฟังธรรม และพัฒนาวัดวังชมภู

สองคือโครงการบรรพชาสามเณรภาคฤดูร้อนเฉลิมพระเกียรติ ถวายเป็นพระราชกุศลแด่พระบาทสมเด็จพระเจ้าอยู่หัวภูมิพลอดุลยเดช สมเด็จพระนางเจ้าสิริกิติ์ พระบรมราชินีนาถ สมเด็จพระบรมโอรสาธิราช สยามมกุฎราชกุมาร และสมเด็จพระเทพรัตนราชสุดาฯ สยามบรมราชกุมารี เนื่องในวโรกาสสำคัญๆ ต่อเนื่องตลอดทั้งปี

สามคือโครงการชวนน้องเข้าวัดทำความดีถวายแผ่นดินด้วยจิตอาสา ที่ทางวัดร่วมกับสำนักงานคุมประพฤติจังหวัดเพชรบูรณ์ จัดกิจกรรมให้ผู้ต้องโทษที่อยู่ระหว่างการคุมประพฤติ มาบำเพ็ญประโยชน์ อบรมธรรมะ พัฒนาวัด และสร้างโลงศพ และสี่ โครงการวันวิสาขบูชา ปวงประชาน้อมถวายพระราชกุศลแด่ในหลวงและราชินี ที่ทางวัดร่วมกับชาววังชมภู จัดกิจกรรมทำบุญตักบาตร ถวายผ้าป่าและสังฆทาน พร้อมเวียนเทียนทักษิณาวัตร

ด้วยเป็นสถานที่ที่เอื้อต่อการเรียนรู้ของคนทุกวัย และมีกำลังหลักที่ทำงานใกล้ชิดกับชุมชน วัดวังชมภูจึงเป็นสถาบันที่คอยพัฒนาคุณธรรมจริยธรรมและคุณภาพชีวิตอย่างต่อเนื่องเรื่อยมา ขณะที่พิธีกรรมตามหลักศาสนา วัดวังชมภูก็เป็นศูนย์กลางในการดำเนินกิจกรรมมิได้ขาด เป็นนาบุญที่เปิดรับคนทุกผู้ที่มีจิตศรัทธา

มัสยิดสามแยกวังชมภู

มัสยิดสีชมพูสดใส แลเห็นเด่นชัดสะดุดตา ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 บ้านโนนโรงเลื่อย ตำบลวังชมภู เป็นศูนย์รวมของชาวมุสลิมในจังหวัดเพชรบูรณ์และจังหวัดพิจิตร ก่อนที่พื้นที่ต่างๆ จะมีมัสยิดของตัวเอง

ย้อนกลับไปราว 70 ปีที่แล้ว **อูมัร คลีต๊าป** ชาวมุสลิมจากปากีสถาน ออกเดินทางไกลแสวงหาโชคลาภด้วยตัวคนเดียว กระทั่งมาถึงจังหวัดเพชรบูรณ์ ประเทศไทย

อูมัรตัดสินใจลงหลักปักฐานที่ตำบลวังชมภู ในปีพุทธศักราช 2495 ยึดอาชีพยามที่โรงเลื่อย พอเห็นช่องทางก็เริ่มรับเนื้อมาขาย โดยสมัยนั้นใช้วิธีเทียมเกวียน ต่อมาอูมัรชวนให้เพื่อนฝูงจากปากีสถานมาตั้งรกรากด้วยกันที่นี่ นับเป็นยุคที่ชาวมุสลิมจากปากีสถานรุ่นแรกมาตั้งถิ่นฐานที่ตำบลวังชมภู ดำรงชีวิตเรื่อยมา ขยับขยาย จนปัจจุบันมีชาวมุสลิมปากีสถานในวังชมภู 9 ครอบครัว หรือประมาณ 30 คน

มาลินี ภมรคล หนึ่งในบุตรธิดา 9 คนของอูมัร เล่าว่า ชาวมุสลิมในวังชมภูมีหลากหลายชาติพันธุ์ ทั้งที่มาจากปากีสถาน พม่า และทางตอนใต้ของประเทศไทย สมัยก่อนไม่มีมัสยิด ชาวมุสลิมรวมตัวกันประกอบศาสนพิธีบนบ้านหลังใหญ่ หรือ มุซอลลา ในภาษาอาหรับ ทำละหมาดในวันศุกร์ และวันอีด (วันสำคัญของประชาชาติอิสลาม) จนในปี 2520 อูมัร คุณพ่อของมาลินี ก็เลยคิดขึ้นมาว่าควรจะมีมัสยิด

“ตอนนั้นคุณพ่อออกเดินสายทั่วประเทศไทย ขอรับบริจาคเงินตามบ้าน เพื่อมาสร้างมัสยิด” มาลินี เล่า

อูมัรบริจาคที่ดิน 4 ไร่สำหรับเป็นกุโบร์ และได้มอบที่ดินให้มัสยิด จนมัสยิดสามแยกวังชมภูเริ่มก่อสร้างเมื่อปี 2522 สร้างเสร็จในปี 2525 และตกแต่งพัฒนาเรื่อยมา

ส่วนที่มาที่ไปของสีชมพู **กำพล ภมรคล** บุตรเขยของอูมัร เล่าว่า เพราะอิหม่ามชอบสีชมพู จึงเริ่มทาสีชมพูให้มัสยิดเป็นครั้งแรก ราวปี 2547-2548 และทาสีชมพูเรื่อยมา อาจมีเฉดสีแตกต่างไปบ้าง แต่อย่างไรก็เป็นสีชมพู

“น่าจะเป็นศาสนสถานแห่งแรกของโลกเลยที่เป็นสีชมพู” กำพล ยิ้ม

นอกจากเป็นศาสนสถานแล้ว มัสยิดแห่งนี้เคยเป็นที่อบรมเยาวชนมุสลิมภาคฤดูร้อน ทั้งลูกหลานรุ่นนี้ของอูมัรยังมีแผนว่าจะตั้งโรงเรียนสอนเยาวชนมุสลิมด้วย

กินอิ่ม อยู่สบาย เที่ยวเพลิน
Eat-Stay-Travel

เราได้ลิ้มลองอาหารขึ้นชื่อในเขตเทศบาลกันไปหลายร้าน เลยมาแนะนำให้ไปลองชิมดูกัน นอกจากนี้ยังขอพาไปเยือนโฮมสเตย์ที่เราพัก ดูว่าจะสบายขนาดไหน จากนั้นปิดท้ายด้วยการไปสักการะหลวงพ่อทบที่วัดช้างเผือก เพื่อเป็นสิริมงคลแก่ชีวิตต่อไป

ร้านนิตอาหารป่า

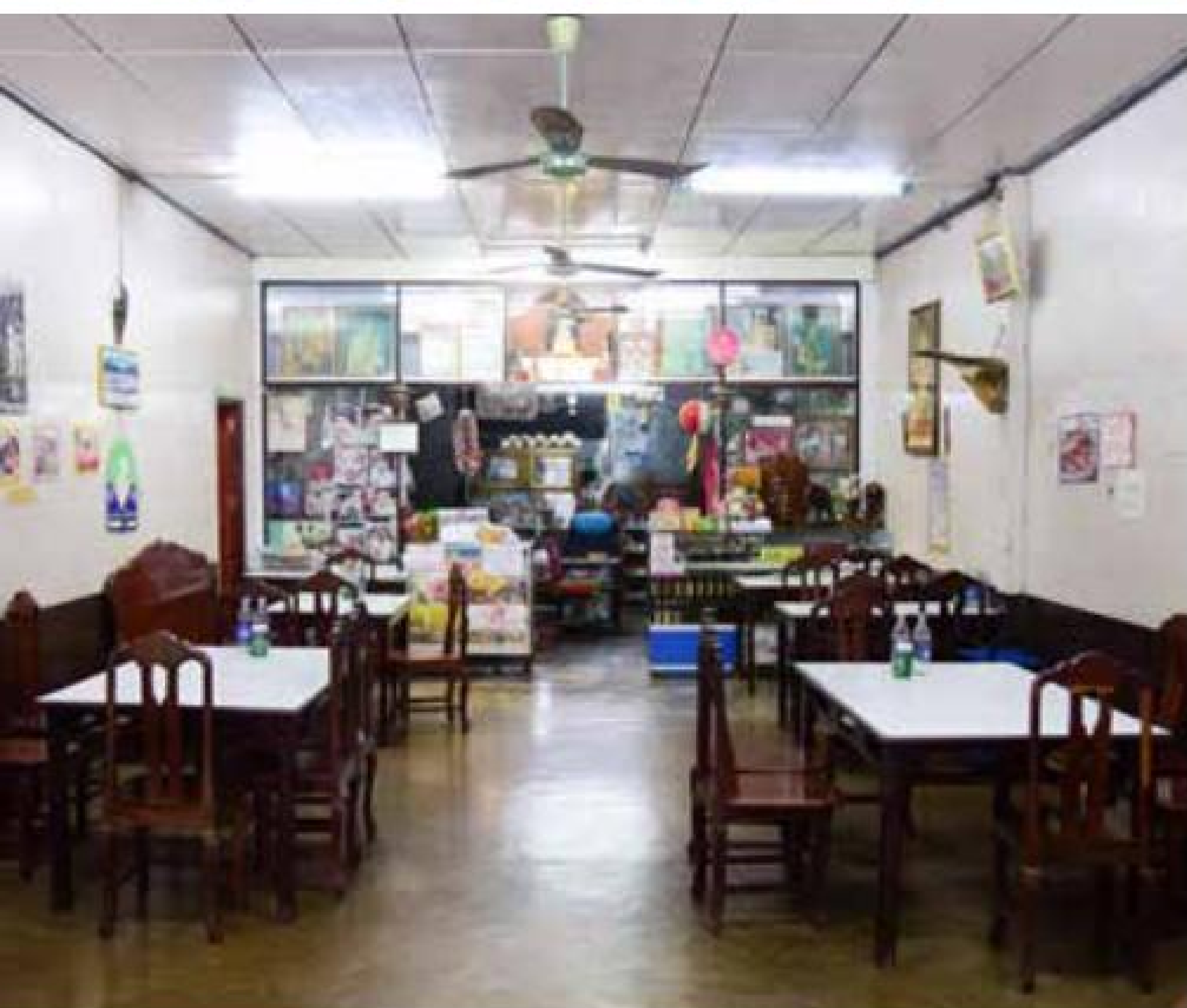

นิตยา ฉวีทอง

ร้านนี้ตั้งอยู่บริเวณสามแยกวังชมภู เปิดมานานกว่า 20 ปี เป็นร้านเล็กๆ ที่มีเมนูอาหารเป็นเอกลักษณ์ บริการเป็นกันเอง ส่วนมากคนที่มาอุดหนุนเป็นคนในพื้นที่ นักท่องเที่ยวมีประปราย

อาหารที่นี่มีหลากหลาย ทั้งต้มยำปลา ผัดเผ็ดแย้ ปลาสามรส แกงต่างๆ แล้วแต่จะเลือกสรร แต่ไม่ว่าจะเลือกเมนูไหน ก็อร่อยเด็ดทุกเมนู ซึ่ง **นิตยา ฉวีทอง** เจ้าของร้านบอกว่าจะมีคนนำวัตถุดิบมาส่ง ซึ่งหลายอย่างมีเฉพาะฤดูกาล เช่น ปลาหนังอ่อน เห็ดเผาะ เมนูอาหารและราคาจึงเปลี่ยนแปลงไปตามฤดูกาลด้วย โดยเมื่อก่อนเศรษฐกิจดี จะมีอาหารป่ามากกว่านี้

ร้านนิตอาหารป่า เปิดทุกวัน ตั้งแต่ 10.00 ถึง 18.00 น. ซึ่งเจ้าของร้านให้เหตุผลว่าที่ไม่เปิดดึก เพราะเจ้าของร้านอายุมากแล้ว

ร้านผัดไทยแคปหมูวังชมภู และกาแฟสดวังชมภู

วิไลลักษณ์ คงวุธ

ณัฐวุฒิ จึงวาณิช

ที่สามแยกวังชมภู ยังมีร้านที่เหล่านักชิมไม่ควรพลาด คือร้านผัดไทยแคปหมูวังชมภู ที่ได้นำแคปหมูมาจับคู่กับผัดไทยอย่างลงตัว **วิไลลักษณ์ คงวุธ** ผู้ดูแลร้านรับรองว่า ผัดไทยที่นี่ไม่ต้องปรุงเพิ่ม เพราะอร่อยกลมกล่อมอยู่แล้ว

อีกเมนูที่จัดว่าเด็ดคือหมูสะเต๊ะ ที่ไม่มันไม่ดำ ทั้งน้ำจิ้มและอาจาดก็ไม่เหมือนที่อื่น ส่วนเมนูอื่นๆ ก็มีก๋วยเตี๋ยวคั่วไก่ สุกี้แห้ง ข้าวหมูทอด และอาหารตามสั่งอีกมากมาย หากอิ่มแล้วมีกล้วยกรอบไส้แยมมะขามไว้ให้ขบเคี้ยว สามารถซื้อรับประทานที่นั่น หรือนำกลับไปเป็นของฝากก็รับรองว่าถูกใจผู้รับ

ร้านนี้เปิดมา 11 ปี โดยพี่สาวของวิไลลักษณ์ เป็นผู้ริเริ่มและคิดค้นสูตรอาหาร ทำกันในครอบครัว เปิดทุกวัน เวลา 7.00-15.00 น. หยุดเฉพาะวันที่มีธุระ สามารถแอบดูความฮอตของร้านได้ที่เฟซบุ๊ก "ผัดไทยแค๊ปหมู วังชมภู น้ำแดง" ส่วนการเดินทาง สามารถใช้ GPS นำทางได้

หลังทานอาหารแล้วก็แนะนำให้ต่อด้วยเครื่องดื่มร้านข้างๆ กัน คือร้านกาแฟสดวังชมภู ขนาดกะทัดรัด ของ **ณัฐวุฒิ จึงวาณิช** ที่ทำด้วยใจรัก เปิดทุกวัน เวลา 9.00-15.30 น.

วิเชนทร์ และ สมศรี เทศศรี

ร้านลาบป้าหลั่น

ใครได้ลองแวะร้านลาบป้าหลั่นเป็นต้องติดใจ เพราะลาบและอาหารพื้นเมืองอีสานของที่นี่ ถึงเครื่องถึงรสจริงๆ มีให้เลือกหลากหลาย ตั้งแต่ไปจนถึงลาบกึ่งสุก ลาบดิบ ต้มแซบเนื้อ อาหารประเภทปลา ไก่ กบ ทะเล รวมถึงอาหารตามสั่ง ซึ่งจัดว่าเด็ดทุกเมนู

วิเชนทร์ เทศศรี และ **สมศรี เทศศรี** สามีภรรยานับเป็นรุ่นที่สองของร้าน ทั้งสองบอกว่าร้านเปิดมายาวนานกว่า 40 ปี และป้าหลั่นเป็นชื่อของคุณแม่ของสมศรี

หากใครไม่อยากพลาดชิมอาหารรสเยี่ยม บริการถูกใจในราคาสบายกระเป๋า ก็ขอเชิญที่ร้านลาบป้าหลั่น หน้าปากซอยเทศบาลชุมชน 6 เปิดตั้งแต่ 10.00-19.00 ทุกวัน

โฮมสเตย์บ้านพี่จันทร์

พี่จันทร์

ลำไพร หยองใหญ่ หรือ**พี่จันทร์** นำบ้านพักของตัวเองมาเปิดเป็นโฮมสเตย์ได้ราวปีกว่า ตัวบ้านกว้างขวาง บรรยากาศปลอดโปร่ง โดยพี่จันทร์เน้นความเป็นกันเอง ตามลักษณะของเจ้าตัวที่เป็นคนง่ายๆ สบายๆ คุยสนุก พี่จันทร์บอกว่า ตัวเองเป็นคนหล่มสัก แต่มาอยู่ที่วังชมภูเพราะแฟนมาทำงาน และติดใจที่นี่เพราะค่าครองชีพไม่สูง

รุ่งเช้าของวันแรกที่เข้าพัก ได้รับการต้อนรับอย่างอบอุ่นด้วยอาหารเหนือฝีมือแม่ครัวคนเมืองเหนือแท้ๆ ทั้งแกงฮังเล ผักกาดจอ แกงเปรอะ (แกงหน่อไม้ใส่ใบย่านาง) และแม่ครัวยังเตรียมน้ำเงี้ยวประจำการไว้ด้วย ด้วยพี่จันทร์เปิดโซนด้านหน้าที่อยู่ติดกับถนนใหญ่เป็นร้านขนมจีนน้ำเงี้ยว

"อาหารเช้า เราจะถามแขกว่าอยากกินอะไร แต่เช้าวันแรกจะเน้นของเหนือ เช่น น้ำพริกอ่อง แกงฮังเล ผักกาดจอ ไส้อั่ว" พี่จันทร์บอก

ที่นี่รองรับคนได้ประมาณ 30 คน เพราะมีบ้าน 2 หลัง หลังเล็กรับได้ 6 คน หลังใหญ่รับได้มากกว่า 20 คน เพราะมีห้องโถงกว้างขวาง

โฮมสเตย์พี่จันทร์ตั้งอยู่หมู่ที่ 9 ตำบลวังชมภู บนทางหลวงหมายเลข 21 ถนนสระบุรี-หล่มสัก กิโลเมตรที่ 203 หรือก่อนถึงไร่กำนันจุลประมาณ 2 กิโลเมตร ผู้ใดสนใจสามารถติดต่อผ่านเทศบาลตำบลวังชมภูได้ด้วยส่วนใหญ่แขกที่มาพัก หากเป็นคนนอกต้องติดต่อผ่านเทศบาลทั้งสิ้น

วัดช้างเผือก (หลวงพ่อทบ)

เป็นวัดที่มีต้นไม้ใหญ่รายล้อม บรรยากาศสงบร่มเย็น มีประวัติเก่าแก่ยาวนาน เพราะเมื่อปี 2547 มีการขุดพบโบสถ์เก่าของวัดช้างเผือก ซึ่งสันนิษฐานว่ามีอายุประมาณ 300 ปี ตั้งแต่สมัยอยุธยา

ใจกลางของวัดมีอนุสรณ์ของ **หลวงพ่อทบ ธัมมปัญโญ** (พ.ศ.2424-2519) ที่สร้างขึ้นพร้อมกับการบูรณะวัดและมณฑปของหลวงพ่อทบ มีประวัติจารึกว่า หลวงพ่อทบเป็นชาวเพชรบูรณ์ เกิดที่บ้านยางหัวลม ตำบลวังชมภู จังหวัดเพชรบูรณ์ เริ่มบรรพชาเป็นสามเณรเมื่ออายุ 16 ปี และหลังจากอุปสมบทได้ไม่นาน ท่านก็เริ่มออกธุดงค์แสวงหาความรู้และความสงบนิ่งทางใจ โดยธุดงค์ไปทางภาคเหนือ ภาคอีสาน ภาคตะวันออก ตลอดจนประเทศลาวและกัมพูชา ต้องฟันฝ่าอุปสรรคนานัปการ แล้วก็กลับมาพัฒนาวัดต่างๆ ในจังหวัดเพชรบูรณ์ อบรมสั่งสอนสาธุชน จนเป็นที่เคารพเลื่อมใสของชาวเพชรบูรณ์

ที่นี่จึงเป็นสถานที่ที่ผู้ที่ผ่านมาตำบลวังชมภูต้องเข้ามาสักการะ มิเช่นนั้นจะโดนค่อนขอดว่ามาไม่ถึง

